

Міністерство освіти і науки України
Національний університет "Острозька академія"
Навчально-науковий інститут лінгвістики
Кафедра англійської філології

Кваліфікаційна робота

на здобуття освітнього ступеня магістра

на тему:

«Вербалізація образу України в промовах Джо Байдена та Дональда
Трампа»

Виконав: студент(ка) II курсу, групи МА-2

спеціальності: 035 Філологія

спеціалізації: 035.041 Германські мови та літератури
(переклад включно), перша – англійська

Петрук В.В.

прізвище, ім'я, по батькові автора

Керівник к.психол.н., доц. Чепелій О.Я.

науковий ступінь, звання, прізвище, ім'я, по батькові

Рецензент _____

науковий ступінь, звання, прізвище, ім'я, по батькові

Роботу розглянуто і допущено до захисту
на засіданні кафедри англійської філології
протокол № ___ від “ ___ ” _____ 2024 р.
Зав.кафедри _____ Анатолій ХУДОЛІЙ

Острог – 2024 рік

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ	7
1.1. Політичний дискурс як об’єкт лінгвістичних досліджень.....	7
1.2. Політична промова як компонент політичного дискурсу.....	12
1.3. Типові характеристики політичної промови.....	18
1.4. Лексичні та стилістичні засоби у політичних промовах.....	26
1.5. Підходи до тлумачення образу та його характеристики.....	29
РОЗДІЛ 2. ЛІНГВІСТИЧНИЙ АНАЛІЗ ОБРАЗУ УКРАЇНИ У ПРОМОВАХ ДЖО БАЙДЕНА	34
2.1. Аналіз лексичних засобів у промовах президента.....	34
2.1.1 Використання термінології.....	36
2.1.1.1 Військові терміни.....	38
2.1.1.2 Політичні терміни.....	43
2.1.1.3 Аналіз економічних термінів.....	46
2.1.1.4 Фразеологічні звороти.....	48
2.2 Аналіз стилістичних засобів на позначення України у промовах американського політика	51
2.2.1 Використання метафор	52
2.2.2 Порівняння у промовах політика	53
2.2.3 Гіперболи.....	55
2.2.4 Анафори.....	56
РОЗДІЛ 3 ОБРАЗ УКРАЇНИ У ПРОМОВАХ ДОНАЛЬДА ТРАМПА	60
3.1. Аналіз лексичних засобів у промовах президента.....	60
3.1.1 Використання термінології.....	61
3.1.1.1 Військові терміни.....	62
3.1.1.2 Політичні терміни.....	65
3.1.1.3 Аналіз економічних термінів.....	66

3.1.1.4 Фразеологічні звороти.....	69
3.2 Аналіз стилістичних засобів на позначення України.....	71
3.2.1 Метафори.....	73
3.2.2 Порівняння.....	75
3.2.3 Гіперболи.....	76
3.2.4 Анафори.....	78
3.3. Оцінка семантичних відтінків слів у контексті промов та їх вплив на створення образу України.....	80
3.4 Порівняльний аналіз вербалізації образу України в промовах Джо Байдена та Дональда Трампа.....	86
ВИСНОВКИ.....	89
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	93

ВСТУП

Словесне представлення країн у політичному дискурсі є критичною сферою дослідження в лінгвістиці та політології. Ця тема дослідження заглиблюється в лінгвістичні стратегії, які використовують політичні діячі, щоб артикулювати свої погляди на конкретні країни, зосереджуючись на Україні у промовах двох видатних американських лідерів, Джо Байдена та Дональда Трампа.

Актуальність теми дослідження вербалізації України у промовах Джо Байдена та Дональда Трампа лежить на перетині політики, лінгвістики, комунікації та міжнародних відносин. Розуміння того, як ці видатні діячі формують своє сприйняття України, може дати цінну інформацію про динаміку американсько-українських відносин, а також про ширші теми зовнішньої політики та дипломатичного дискурсу. Аналіз промов Байдена та Трампа відкриває призму, через яку можна досліджувати стратегії, риторичку, яку використовують американські лідери для формування громадської думки та політики щодо України.

Метою даної роботи є опис вербальної репрезентації образу України у промовах Джо Байдена та Дональда Трампа.

Завдання:

1. визначити мовні особливості політичної промови;
2. проаналізувати підходи до тлумачення образу та його характеристик;
3. охарактеризувати лексичне наповнення промов Джо Байдена та Дональда Трампа;
4. виявити ключові стилістичні засоби у промовах Джо Байдена та Дональда Трампа на позначення України;
5. порівняти вербалізацію образу України у промовах Джо Байдена та Дональда Трампа.

Об'єктом нашого дослідження є промови двох президентів США Дональда Трампа та Джо Байдена, що стосуються України та війни.

Предмет нашого дослідження: лексичні та стилістичні засоби у промовах президента, що стосуються образу України та війни.

Для вирішення поставлених завдань у магістерській роботі застосовувалися різноманітні методи та прийоми лінгвістичного аналізу. Зокрема, були використані такі емпіричні **методи дослідження**:

1. Метод спостереження: промови про Україну аналізувались перед початком повномасштабного вторгнення та після, що дозволило спостерігати зміни та визначати останні тенденції у використанні мовних засобів для позначення образу України.

2. Метод суцільної вибірки кількісних підрахунків: використовувався під час відбору матеріалів для подальшого аналізу.

3. Порівняльний метод: промови Джо Байдена та Дональда Трампа про Україну аналізувались з метою обґрунтування останніх тенденцій у використанні мовних засобів.

Серед теоретичних методів дослідження використовувалися:

1. Лексико-стилістичний аналіз: для виявлення системи мовних засобів, які використовуються для створення образу України.

2. Контент-аналіз: аналіз змісту промов політиків, що ґрунтується на статистичному підрахунку спеціально обраних текстових одиниць.

3. Контекстуальний аналіз обраних промов: проаналізовано, в якому контексті найчастіше згадується Україна.

4. Когнітивний аналіз: використаний для аналізу підходів до тлумачення образу та його характеристик.

Наукова новизна даного дослідження полягає у висвітленні значення мови у формуванні сприйняття України на світовій арені. Завдяки системному аналізу лексичних засобів з'являється розуміння

поглядів американських лідерів Джо Байдена та Дональда Трампа щодо війни в Україні та самої країни.

Практичне значення дослідження полягає в тому, що ми можемо визначити, які лексичні засоби використовують обидва політичні діячі у своїх промовах, для передачі власного ставлення до України, а також як ці засоби впливають на думку громадян.

Апробація роботи. Робота пройшла апробацію та була опублікована у збірнику наукових праць «Студентські наукові зписки» Національного університету «Острозька академія», випуск 20, 2024 року.

Структура роботи. Робота складається з вступу, трьох розділів, висновків і списку використаної літератури. У вступі ми визначаємо актуальність дослідження теми вербалізації образу України в промовах Джо Байдена та Дональда Трампа, визначаємо об'єкт, предмет, завдання та методи нашого подальшого дослідження. Перший розділ «Теоретичні засади дослідження» розкриває суть політичного дискурсу як об'єкту лінгвістичних досліджень, роль політичної промови та лінгвістичних та стилістичних засобів на формування певного образу.

Другий розділ «Лінгвістичний аналіз образу України у промовах Джо Байдена» присвячений теоретичному та практичному розгляду лінгвістичних та стилістичних одиниць з основних промов Джо Байдена, що стосуються війни в Україні.

У третьому розділі «Образ України у промовах Дональда Трампа» аналізуються прийоми розкриття образу України в ЗМІ Великобританії і США. Наводяться та аналізуються лінгвістичні та стилістичні засоби, які використовує Дональд Трамп у своїх промовах, та як це впливає на сприйняття образу України. У висновку сформувано підсумки проведеного дослідження.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1. Політичний дискурс як об'єкт лінгвістичних досліджень

Поняття політичного дискурсу включає в себе рефлексивну мовну комунікацію, яка виникає в політичному контексті. Це поняття визначається сукупністю текстів, що стосуються політичних питань і зосереджені на завоюванні, збереженні та використанні державної влади[1].

Політичний дискурс як об'єкт лінгвістичних досліджень є важливою галуззю, що вивчає мовні аспекти комунікації в політичному контексті[2]. Це включає аналіз риторичних стратегій, стилістичних прийомів, мовних маніпуляцій та інших аспектів, що використовуються для впливу на аудиторію, формування громадської думки, та просування політичних ідей. Лінгвісти досліджують, як мова в політичному дискурсі сприяє завоюванню, утриманню та використанню влади, а також як вона відображає і конструює політичну реальність.

У 20-му столітті дослідження політичної мови значно розширилися, включаючи ідеї з різних дисциплін. Теорія комунікативної дії Габермаса та концепція публічної сфери Юргена Габермаса є центральними для розуміння політичного дискурсу. Він стверджує, що раціонально-критичні дебати в публічній сфері є важливими для демократичної легітимності[3].

У 21 столітті науковці з різних куточків світу продовжують досліджувати цю сферу. Політичний дискурс, як об'єкт лінгвістичних досліджень, привертає увагу завдяки своїй здатності впливати на суспільні настрої, формувати політичні ідеї та підтримувати владу. Особливо важливим аспектом політичного дискурсу є риторичні стратегії, які використовуються для переконання аудиторії та впливу на її думки.

Серед американських та європейських вчених, що досліджували різні аспекти політичного дискурсу можна виділити: Джордж Лакофф, Дебора Таннен, Теун А. ван Дейк, Рут Водак та Норман Ферклаф. Джордж Лакофф, відомий американський лінгвіст і когнітивний науковець, значно вплинув на розуміння метафор і фреймів у політичному дискурсі. Його роботи, зокрема «Don't Think of an Elephant!» і «The Political Mind», досліджують, як мова і метафори формують політичне мислення і сприйняття[4].

У цій роботі «Don't Think of an Elephant!» Лакофф пояснює, як метафоричні фрейми впливають на політичну комунікацію і мислення. Він стверджує, що фрейми — це когнітивні структури, які ми використовуємо для розуміння світу[5]. Вони визначають, як ми інтерпретуємо інформацію і формують наше мислення. Лакофф показує, як політики використовують ці фрейми для створення певних уявлень у свідомості виборців. Він демонструє, як консерватори і прогресисти використовують різні фрейми для опису одних і тих самих питань. Наприклад, консерватори часто використовують фрейм «батька-охоронця», де держава виступає як строгий, але справедливий батько, який вимагає дисципліни і відповідальності. Прогресисти ж використовують фрейм «батька-підтримувача», де держава допомагає і підтримує своїх громадян, подібно до турботливого батька. Він також підкреслює, що фрейми працюють на підсвідомому рівні. Вони настільки вбудовані в нашу свідомість, що ми часто не усвідомлюємо їх впливу. Тому зміна фреймів — це потужний інструмент у політичних кампаніях[5].

У цій книзі «The Political Mind» Лакофф продовжує аналіз метафоричних структур, акцентуючи на когнітивних процесах, що відбуваються в мозку при сприйнятті політичної інформації. Він пояснює, як відкриття в когнітивних науках допомагають зрозуміти, як мова впливає на мислення. Він стверджує, що розуміння цих процесів дозволяє

політикам ефективніше комунікувати свої ідеї[6]. Також, Лакофф досліджує, як метафори пов'язані з моральними системами. Наприклад, він аналізує метафору «нації як сім'ї» і показує, як різні моральні системи (консервативна і прогресивна) використовують цю метафору по-різному. Також, слід зазначити, що у своїй праці Лакофф підкреслює, що емоції грають ключову роль у політичному дискурсі. Він критикує раціоналістичний підхід до політики і стверджує, що успішні політики розуміють і використовують емоційні аспекти комунікації[6].

Роботи Джорджа Лакоффа демонструють, як метафоричні структури і фрейми впливають на політичне мислення і сприйняття. Він показує, що мова має потужний вплив на наші уявлення про політичну реальність, і розуміння цього впливу є ключем до ефективної політичної комунікації. Його дослідження допомагають краще зрозуміти, як політики можуть використовувати мову для формування громадської думки і досягнення своїх цілей.

Дебора Таннен, відома своїми дослідженнями в області гендерної лінгвістики і комунікації, зробила значний внесок у розуміння гендерних аспектів риторики та комунікативних стратегій у політичних дебатах. Її роботи «Talking from 9 to 5» і статті про політичну комунікацію досліджують, як мовні стратегії та стиль спілкування можуть бути вплинуті гендерними факторами та культурними очікуваннями[7].

Хоча основна тема книги «Talking from 9 to 5» стосується мовних практик в робочому середовищі, вона також має важливі уроки для розуміння гендерних аспектів у політичній комунікації. Таннен аналізує, як мовні стилі і комунікативні стратегії можуть відрізнятися між чоловіками і жінками, і як ці відмінності впливають на сприйняття і ефективність комунікації. Вона показує, що чоловіки і жінки можуть використовувати різні комунікативні стилі. Чоловіки часто застосовують стиль, орієнтований на конкуренцію і досягнення результатів, тоді як

жінки більше фокусуються на співпраці і встановленні відносин[7]. Ці стилі можуть впливати на те, як їхні повідомлення сприймаються в політичних дебатах. У політичних дебатах ці стилі можуть впливати на те, як політики оцінюються. Наприклад, агресивний і конкурентний стиль може бути сприйнятий як ознака сили і впевненості, тоді як співпраця і емпатія можуть сприйматися як слабкість, особливо в політичному контексті.

Також, у своїх статтях про політичну комунікацію Таннен продовжує аналізувати, як гендерні стереотипи впливають на політичні дебати та риторику. Вона стверджує, що жінки можуть бути критикувані за агресивну риторику або політичну рішучість, яка вважається менш прийнятною для жінок відповідно до традиційних стереотипів[8]. Таннен також у своїх статтях розглядає, як гендер впливає на використання риторичних стратегій. Чоловіки і жінки можуть використовувати різні тактики для переконання аудиторії, і ці тактики можуть бути оцінені по-різному в залежності від гендерних очікувань. Таннен, також підкреслює, що реакція аудиторії на політичні повідомлення може змінюватися в залежності від гендерного стилю спікера[8]. Наприклад, жінки, які використовують більш м'який і емоційно орієнтований стиль, можуть бути сприйняті як менш авторитетні, навіть якщо їхні аргументи є сильними.

Отже, дослідження Дебори Таннен демонструють важливість гендерного контексту в політичній комунікації. Її аналіз риторичних стилів і стратегій розкриває, як гендерні фактори можуть впливати на сприйняття і ефективність політичних дебатів. Розуміння цих аспектів є ключовим для розробки більш інклюзивних і ефективних комунікативних стратегій у політичному середовищі.

Одним із найвпливовіших підходів у політичній лінгвістиці цього періоду був критичний аналіз дискурсу (CDA). Розроблений головним чином такими вченими, як Норман Ферклаф, Теун А. ван Дейк і Рут

Водак, CDA зосереджується на способах, за допомогою яких мова конструює та відображає відносини влади, ідеології та соціальні структури. CDA досліджує, як політичні актори використовують мову, щоб формувати сприйняття, маніпулювати дискурсом і підтримувати чи кидати виклик домінуючим ідеологіям[9,10]. Також, на даному етапі вчені все більше досліджують перетин мови та динаміки влади в політичному дискурсі. Вони проаналізували, як політичні еліти, інституції та медіаорганізації використовують мову для утвердження влади, контролю над наративами та впливу на громадську думку. Це дослідження підкреслило роль мови в побудові та підтримці ієрархії влади в суспільстві[9,10].

Серед вітчизняних дослідників слід виділити праці наступних науковців: А. Худолі, В. Кулик.

Анатолій Худолій у статті «Політичний дискурс як об'єкт лінгвістичного аналізу» охоплює широкий спектр аспектів політичного дискурсу, від його вербальних і екстралінгвістичних особливостей до соціального контексту та маніпулятивних функцій. Він виділяє основні компоненти політичного дискурсу, такі як вербалізація, аксіологічні стратегії та соціальний контекст[11].

Також у монографії «Метафора у мові американських публіцистичних текстів» від досліджує метафоризацію та її роль у суспільно-політичному житті. Худолій стверджує, що зв'язок між метафорою та публіцистичним текстом, який не є одностороннім. Не тільки публіцистичний текст здійснює вплив на розуміння значення лексичного утворення, але й лексична одиниця, у свою чергу, впливає на процес сприйняття й розуміння тексту [12].

Володимир Кулик “Дискурс українських медій: ідентичності, ідеології, владні стосунки”. аналізує роль медійного дискурсу в формуванні національної ідентичності, ідеологічних позицій та владних

стосунків в Україні. У своїй праці він досліджує, як медіа використовують мову для створення певних наративів, які формують суспільні уявлення та ідеї[13]. Кулик застосовує різноманітні методи аналізу, зокрема дискурс-аналіз, для розгляду того, як медіа впливають на формування соціальних і культурних уявлень та відносин у сучасній Україні.

Отже, політичний дискурс є важливим об'єктом лінгвістичних досліджень, оскільки він не лише відображає, але й формує політичні реалії та суспільні настрої. Лінгвістичний аналіз політичного дискурсу дозволяє розкрити приховані смисли, ідеологічні впливи та стратегічні комунікативні прийоми, які використовуються для маніпуляції свідомістю аудиторії. Вивчення цього дискурсу є ключовим для розуміння того, як мова впливає на формування суспільної думки, мобілізацію підтримки та конструювання політичної ідентичності. Таким чином, політичний дискурс є багатогранним феноменом, що потребує комплексного лінгвістичного підходу для повного розкриття його ролі в сучасному суспільстві.

1.2. Політична промова як компонент політичного дискурсу

Політична промова є важливим компонентом політичного дискурсу. Як об'єкт лінгвістичних досліджень вона відіграє важливу роль, оскільки є багатошаровим об'єктом дослідження для лінгвістів, літературознавців, семіотиків та інших фахівців у галузі філології [14]. Її вивчення дозволяє зрозуміти, як мова використовується для створення, передачі та маніпуляції значеннями в політичному контексті.

Основна мета політичної промови - впливати на думки, емоції та поведінку людей, мобілізуючи їх на підтримку певних ідей, програм чи кандидатів, через різні форми вираження поглядів, зокрема публічні

звернення, дебати, передвиборчу рекламу, публікації в соціальних мережах, прес-конференції та законодавчі промови[15].

Професор Худолій у своїй монографії «Політичні стереотипи у геостратегії США» розглядає політичну промову як форму публічної промови, процес комунікації і як один з видів соціальної дії [16]. Політична промова виконує кілька ключових функцій, що дозволяють впливати на суспільну думку та мобілізувати підтримку певних ідей, програм чи кандидатів. Виходячи з вище згаданої роботи професора Худолія, ми можемо виділити такі основні функції політичних промов:

1. Інформаційна функція. Політичні промови служать інструментом для донесення інформації до громадськості. Це може бути роз'яснення політичних позицій, програм, або оцінка поточної ситуації. Інформаційна функція дозволяє лідерам створювати уявлення про те, що відбувається в країні або на міжнародній арені[16].

2. Функція переконання. Одним із головних завдань політичної промови є переконати аудиторію підтримати певну політику, ідеї або кандидата. Використання різноманітних риторичних засобів, таких як метафори, порівняння, тріади, гра слів тощо, спрямоване на емоційний вплив на слухачів, формування позитивного іміджу або дискредитацію опонентів [16].

3. Мобілізаційна функція. Політичні промови часто використовуються для мобілізації підтримки та активної участі громадськості у виборах, протестах, або інших громадянських заходах. Заклики до дій, використання лозунгів та піднесений тон промови сприяють залученню людей до активних дій.

4. Ідентифікаційна функція. Політичні промови допомагають створити ідентичність як для окремих груп, так і для нації в цілому. Через промови політики можуть акцентувати увагу на загальних цінностях,

культурних чи історичних надбаннях, що дозволяє людям ідентифікувати себе з певною спільнотою або нацією.

5. Регулятивна функція. Промови політиків можуть мати на меті регулювання суспільних відносин, сприяючи стабілізації ситуації, зменшенню конфліктів та створенню умов для ефективної співпраці в суспільстві.

6. Легітимізуюча функція. Політичні промови також сприяють легітимізації влади, політичних рішень або дій. Через промови лідери можуть виправдовувати свої дії, посилаючись на мандат, отриманий від народу, або на необхідність здійснення тих чи інших заходів в інтересах нації [17].

Звертаючись до аналізу промов американських президентів, як зазначено у роботі професора Худолія, можна побачити, що ці функції часто переплітаються, створюючи комплексний інструмент впливу на громадську думку та політичну дійсність.

Політична промова складається з кількох важливих компонентів, кожен з яких виконує свою функцію в загальній структурі виступу: зміст або меседж, структура промови, лінгвістичні засоби [17].

Однією з основних її складових є зміст або меседж. Це основна ідея, яку політик прагне донести до аудиторії. Зміст може включати різноманітні теми: політичні програми, соціальні проблеми, економічні плани, зовнішню політику тощо[18]. Важливо, щоб меседж був чітким, зрозумілим і релевантним для слухачів.

Зміст або меседж політичної промови виконує переважно інформаційну та переконувальну функції. Виконуючи інформаційну функцію, меседж передає основну інформацію, яку політик хоче донести до аудиторії. Це може бути фактологічний матеріал, аналіз поточної ситуації, чи представлення політичної програми[18]. Зміст промови дає слухачам можливість зрозуміти позицію політика з певних питань.

Як переконувальна функція, зміст спрямований на переконання аудиторії у правильності висловлених думок чи необхідності підтримки певних заходів. Політик формулює меседж таким чином, щоб вплинути на думки, емоції та переконання слухачів, намагаючись схилити їх до підтримки висловлених ідей або дій[18].

Ці дві функції є взаємодоповнюючими, оскільки інформація, передана через зміст, є базисом для формування переконання, а сам меседж спрямований на досягнення конкретного впливу на аудиторію.

Другою важливою складовою є структура промови. Політична промова зазвичай має логічно побудовану структуру, що включає вступ, основну частину та висновок. У вступі політик зазвичай представляє основну тему і намагається привернути увагу аудиторії. Основна частина містить аргументи, факти, приклади та ілюстрації, які підкріплюють головну ідею[18]. Висновок підсумовує сказане і може містити заклик до дії або емоційне звернення до слухачів. Структура політичної промови виконує важливу переконувальну та мобілізаційну функції.

Переконувальна функція полягає у чіткій та логічній структурі, що допомагає ефективніше донести меседж до аудиторії, роблячи аргументи більш зрозумілими та переконливими. Правильно організована структура дозволяє поступово нарощувати переконливість, ведучи аудиторію до прийняття головної ідеї.

Мобілізаційна функція полягає у тому, що структура промови сприяє мобілізації слухачів. Розташування закликів до дії ближче до кінця промови, коли увага аудиторії найбільше зосереджена, підсилює мотиваційний вплив. Крім того, структура може включати повтори основних тез або риторичні прийоми, що підтримують емоційний настрій слухачів і сприяють їхній активній реакції на висловлені ідеї[18].

Таким чином, структура політичної промови забезпечує її логічність і послідовність, що є ключовим для ефективного переконання та мобілізації аудиторії.

Лінгвістичні засоби, такі як риторичні прийоми, також є невід'ємною частиною політичної промови. Риторичні питання, метафори, аналогії, повторення та інші стилістичні засоби допомагають зробити промову більш виразною, емоційною та пам'ятною[19].

Лінгвістичні засоби виконують насамперед переконувальну та мобілізаційну функції в політичній промові. Переконувальна функція проявляється коли риторичні прийоми, такі як метафори, порівняння, анафори, риторичні питання, та інші стилістичні засоби, використовуються для підсилення аргументів і впливу на емоції слухачів. Вони допомагають зробити мову політика більш виразною, запам'ятовуваною і переконливою, створюючи емоційний зв'язок з аудиторією і підсилюючи логічні аргументи[19].

Риторичні прийоми також сприяють мобілізації слухачів. Використання таких засобів, як лозунги, заклики до дії, повторення ключових фраз і ідей, може надихати аудиторію на активні дії, підтримку політика або його ідей. Ці засоби сприяють створенню емоційного піднесення та залучення слухачів до участі в політичному процесі[20].

Таким чином, лінгвістичні засоби в політичній промові є потужним інструментом для переконання і мобілізації аудиторії, допомагаючи політику ефективніше доносити свої ідеї та спонукати людей до дій.

Крім того, контекст, у якому відбувається політична промова, також має велике значення. Соціальний, економічний і політичний контекст впливає на вибір тем, аргументів і риторичних прийомів. Аудиторія, її склад, очікування та потреби також визначають, як буде побудована та представлена промова[21]. Важливо враховувати культурні та історичні особливості слухачів, щоб промова була ефективною.

Засоби масової інформації відіграють важливу роль у поширенні політичних промов. Телебачення, радіо, інтернет та соціальні мережі значно розширюють аудиторію, але водночас вимагають від політиків адаптації свого стилю комунікації до різних форматів[22].

Таким чином, політична промова є складним комунікативним актом, що включає ретельно підібраний зміст, логічну структуру, ефективні риторичні прийоми та врахування контексту й аудиторії[20]. Вміння успішно поєднувати всі ці складові дозволяє політикам досягати своїх цілей, впливати на громадську думку та зміцнювати свою позицію у політичному середовищі.

Загалом, витоки дослідження політичного мовлення можна простежити до класичної риторики з основоположним внеском стародавніх філософів. Праця усім відомого Аристотеля «Риторика» є наріжним каменем у вивченні переконання та публічних виступів. Він виділив три ключові способи переконання: етос (достовірність), пафос (емоційна привабливість) і логос (логічний аргумент)[23]. Етос, патос і логос — три риторичні стратегії, описані ще Аристотелем, — також відіграють важливу роль у політичній промові. Етос стосується авторитету та характеру оратора. Політик повинен викликати довіру та повагу, демонструючи компетентність, чесність і моральність. Патос апелює до емоцій слухачів, прагнучи викликати співчуття, гнів, надію або страх. Логос базується на логічних аргументах і доказах, що переконують аудиторію в раціональності та правильності запропонованих рішень[23]. Ці концепції продовжують впливати на сучасний аналіз політичної мови.

Мюррей Едельман у своїй роботі про символічну політику досліджує, як політична мова створює та підтримує структури влади. Він стверджує, що політична мова часто породжує міфи та символи, які впливають на суспільне сприйняття та політичні плани[24].

Не менш важливий внесок зробив Теун А. ван Дейк. У праці «Communicating Ideologies. Multidisciplinary Perspectives on Language, Discourse and Social Practice» він дослідив, як мова втілює владу та домінування. Його підхід поєднує детальний лінгвістичний аналіз із дослідженням соціального контексту та відносин влади, підкреслюючи, як політична мова може посилити нерівність[25].

Загалом, дослідження політичної промови є міждисциплінарною галуззю, яка охоплює різні аспекти, включаючи риторику, лінгвістику, соціологію, психологію, політичну науку та комунікаційні дослідження. Основною метою цих досліджень є розуміння того, як політики використовують мову для досягнення своїх цілей, впливу на громадську думку та маніпуляції суспільством.

1.3. Типові характеристики політичної промови

Політична промова, як особлива форма публічного мовлення, має кілька типових характеристик, які визначають її унікальність і відрізняють від інших видів промов. До основних характеристик політичної промови ми відносимо: цілеспрямованість, орієнтованість на аудиторію, переконливість промови, авторитет оратора, структурованість, емоційність, використання риторичних прийомів, контекст[15]. Ці характеристики допомагають політикам ефективно доносити свої меседжі та впливати на аудиторію.

Цілеспрямованість є однією з типових характеристик політичної промови, яка визначається чіткою метою, на яку спрямований виступ політика. Політична промова завжди має конкретний намір — переконати аудиторію у певних ідеях, програмах, рішеннях або кандидатах, мобілізувати їх до певних дій або вплинути на громадську думку[26]. Ця характеристика відрізняє політичну промову від звичайного мовлення

тим, що вона не просто виражає думки чи передає інформацію, а має конкретний практичний результат, який політик бажає досягти.

Цілеспрямованість політичної промови може бути різноманітною в залежності від контексту і мети виступу. Наприклад, політик може мати за мету підвищення своєї популярності серед виборців, спробувати змінити громадську думку щодо певної проблеми, переконати законодавчий орган у прийнятті певного законопроекту або мобілізувати громадян до участі у політичному процесі[26]. Незалежно від конкретної мети, цілеспрямованість визначає, що політик обирає конкретний напрямок дії й усі аспекти свого виступу спрямовані на досягнення цієї мети.

Цілеспрямованість політичної промови вимагає від політика не лише вміння ефективно комунікувати, але й стратегічного мислення, ретельного аналізу аудиторії та контексту, а також вміння використовувати різноманітні риторичні прийоми для досягнення своєї мети. Крім того, вона вимагає постійного оцінювання ефективності промови та гнучкості у виборі стратегій комунікації залежно від змінюваних обставин[15].

Аудиторія-орієнтованість – ще одна характеристика політичної промови, що визначається спрямованістю виступу на конкретну аудиторію та адаптацією змісту, стилю та тону промови до її потреб, очікувань та рівня знань. Вона відрізняє політичні промови від загальних виступів, оскільки вони не просто передають інформацію, але і активно спрямовані на вплив на свою цільову аудиторію[14].

Під час підготовки політичної промови, політик повинен ретельно вивчати свою аудиторію: розуміти її інтереси, становище, переконання, соціальний та економічний статус, культурні особливості та інші аспекти, які можуть впливати на сприйняття виступу[14]. Це допомагає побудувати ефективну стратегію комунікації та підібрати відповідний тон, стиль і мовні засоби для досягнення максимального впливу.

Аудиторія-орієнтованість передбачає врахування специфіки аудиторії при виборі теми, формату і контенту промови. Наприклад, якщо аудиторія складається зі спеціалістів у певній галузі, політик може використати технічні терміни та концепції для більш глибокого розуміння теми[14]. У разі виступу перед широкою громадськістю може бути важливо використовувати просту мову та ілюстрації, щоб зробити промову доступною та зрозумілою для всіх слухачів.

Крім того, аудиторія-орієнтованість передбачає врахування реакції аудиторії на промову та гнучкість у виправленні стратегії комунікації під час виступу. Політик повинен бути готовий адаптувати свій виступ у реальному часі відповідно до реакції аудиторії, щоб максимізувати його ефективність.

Не менш важливою характеристикою є переконливість, що визначається здатністю оратора переконати аудиторію у правильності своїх ідей, поглядів або позицій. Ця характеристика є ключовою для ефективної комунікації в політичній сфері, оскільки політики часто стикаються з необхідністю здійснення впливу на громадську думку та мобілізації громадян на підтримку своїх ідей або програм[15].

Переконливість в політичній промові вимагає використання різноманітних аргументів, фактів, статистики та прикладів, що підтримують висловлені тези[26]. Оратор повинен вміло використовувати ці аргументи для створення переконливої логічної лінії, яка допомагає слухачам зрозуміти і підтримати його позицію.

Для досягнення переконливості політик також може використовувати емоційні апеляції, які спрямовані на активізацію почуттів аудиторії і залучення їх емоційного співчуття або зацікавленості[26]. Емоційні аргументи можуть бути особливо ефективними при висвітленні соціальних проблем, гуманітарних питань або особистих історій, які стосуються аудиторії.

Окрім того, авторитет і репутація оратора відіграють важливу роль у створенні переконливої промови. Якщо політик має високий ступінь довіри серед аудиторії, його слова будуть сприйматися з більшою вагою та авторитетом[27,28].

Використання різноманітних риторичних прийомів, таких як метафори, аналогії, порівняння, повторення тощо, також може підсилити переконливість політичної промови, зробивши її більш запам'ятовуваною та ефективною.

Наступна базова характеристика – це структурованість. Вона відображає логічну та чітку організацію виступу з метою ефективного досягнення цілей комунікації. Ця характеристика визначає, яким чином виступ організований та як інформація передається аудиторії[29].

Структурованість політичної промови передбачає наявність вступу, основної частини та висновку. Вступ повинен зацікавити аудиторію та привернути їх увагу до теми промови. Він може містити загальний огляд теми, цитату, анекдот або особистий досвід, що стосується обраної теми. Головною метою вступу є підготувати аудиторію до слухання промови і зробити їх зацікавленими у подальшому виступі. Основна частина промови містить основні аргументи, факти, приклади та ілюстрації, що підтримують головну тезу оратора[29]. Це найбільш об'ємна і важлива частина промови, де оратор висловлює свої ідеї, аргументи та рішення щодо обраної теми. Висновок промови має підсумовувати головні думки, які були висловлені в основній частині, і закріплювати їх в пам'яті аудиторії. Він може також містити заклик до дії, висловлення подяки або підсумовувати основні ідеї, які були висловлені під час промови.

Структурованість допомагає організувати думки та ідеї виступаючого таким чином, щоб вони були легко зрозумілі та запам'ятовувані аудиторією. Крім того, чітка структура сприяє кращому

збереженню уваги слухачів протягом всього виступу, а також зрозумілому сприйняттю інформації.

Наступною слід відзначити – емоційність. Ця характеристика відображає важливість емоційного зв'язку між оратором та слухачами у політичному комунікаційному процесі. Політичні промови часто використовуються для збудження емоцій аудиторії, таких як співчуття, гнів, страх, надія або ентузіазм[29]. Це може бути досягнуто за допомогою різноманітних риторичних прийомів, емоційних історій, апеляцій до загальнолюдських цінностей та досвіду.

Використання емоційно заряджених слів, образів та прикладів може допомогти політику створити сильний емоційний зв'язок з аудиторією і підвищити її зацікавленість у темі виступу[29]. Наприклад, оратор може поділитися особистою історією або долею людини, що стикається з певною проблемою, щоб збільшити емпатію та співчуття аудиторії.

Однак важливо збалансувати емоційність з обґрунтованістю та логікою, щоб уникнути враження маніпуляції чи емоційного маніпулювання аудиторією. Політики повинні дбати про те, щоб їхні емоційні апеляції були підтримані адекватними аргументами та доказами.

У контексті політичних промов емоційність може бути важливим інструментом для мобілізації громадської підтримки, формування спільної ідентичності та підвищення зацікавленості аудиторії у певних питаннях. Через відчуття емоційного зв'язку, слухачі можуть бути більш схильні співпрацювати або підтримати ініціативи, які пропонуються політиком.

Політики часто використовують риторичні прийоми, такі як метафори, порівняння, повторення, риторичні запитання та антитези, щоб підкреслити свої меседжі і зробити промову більш переконливою та виразною[20].

Використання фактів і доказів є важливою характеристикою політичної промови. Вона відображається у представленні обґрунтованих і достовірних інформаційних аргументів для підтримки висловлених тез та позицій політика. Ця характеристика має велике значення у побудові довірчого відношення з аудиторією та переконанні її у правильності ідей, програми чи рішень.

Політичні промови, як правило, мають бути базовані на фактах, даних та доказах, які можна перевірити та перевірити. Використання фактів дозволяє політикам зберегти свою вірогідність та авторитет перед аудиторією, створюючи враження об'єктивності та компетентності.

Докази можуть бути представлені у різних форматах, таких як наукові дослідження, статистика, цитати експертів, історичні приклади, а також особистий досвід або свідчення свідків. Важливо, щоб ці докази були об'єктивними, перевіреними та релевантними для теми виступу[20].

Використання фактів і доказів у політичній промові допомагає переконати аудиторію у правильності позиції оратора, підсилюючи переконливість виступу. Відповідно, політикам важливо виявляти глибоке розуміння теми, над якою вони говорять, та мати доступ до достовірних джерел інформації.

Імідж оратора є ключовою характеристикою політичної промови, що визначається враженням, яке політик створює в уяві аудиторії під час свого виступу. Це включає в себе різні аспекти, такі як вигляд, мовлення, манеру виступу, стиль, а також особисті якості та характер.

Імідж оратора впливає на сприйняття його промови аудиторією. Якщо політик видається впевненим, авторитетним, довірчим та чесним, його промова сприймається більш позитивно та впливово[30]. З іншого боку, невпевненість, недостатня підготовленість або нечесність можуть знизити ефективність промови та вплив на аудиторію.

Імідж оратора також включає в себе його здатність до емпатії та спілкування з різними аудиторіями. Важливо, щоб політик міг зрозуміти потреби, інтереси та проблеми своєї аудиторії та адаптувати свій стиль та повідомлення відповідно.

Крім того, імідж оратора може бути побудований через його попередні досягнення, репутацію та історію діяльності. Політики, які мають позитивний імідж та довіру громадськості, зазвичай мають більше можливостей для впливу на аудиторію та досягнення своїх цілей.

Контекст є важливою типовою характеристикою політичної промови, що визначається врахуванням та адаптацією виступу до конкретного соціокультурного, політичного, економічного та історичного контексту, у якому він відбувається.

Ця характеристика передбачає, що політик повинен бути свідомим про поточні події, проблеми, тенденції та настрої суспільства в момент виступу. Він також повинен враховувати історичні та культурні особливості своєї аудиторії, щоб забезпечити ефективний зв'язок та сприйняття його повідомлення[20].

Політичні промови зазвичай відображаються на актуальних подіях, суспільних проблемах, політичних дебатах або реформах. Вони можуть бути спрямовані на підтримку певних ініціатив, висловлення конкретних позицій або відстоювання певних цінностей відповідно до поточного політичного контексту.

Крім того, контекст також передбачає врахування аудиторії та її потреб, інтересів та переконань. Політик повинен адаптувати свій виступ до характеристик своєї аудиторії, щоб забезпечити ефективний комунікаційний процес та досягти своїх цілей[20].

Узагальнюючи, контекст є важливою характеристикою політичної промови, яка вимагає адаптації виступу до конкретних умов та потреб

аудиторії, а також врахування поточного соціокультурного, політичного та історичного контексту.

Заклик до дії є типовою характеристикою політичної промови, що визначається включенням конкретних прохань або рекомендацій до аудиторії з метою спонукання їх до певних дій або реакцій[19]. Ця характеристика спрямована на активізацію слухачів і стимулювання їх до участі в певних справах або подіях, які підтримують політичні цілі оратора.

Заклики до дії можуть приймати різні форми, включаючи:

1. Публічні заклики. Оратор може прямо закликати аудиторію взяти участь у конкретних діях або заходах, наприклад, підтримати певного кандидата, проголосувати на виборах, підписати петицію, взяти участь у мітингу чи протесті[31].

2. Мобілізаційні заклики. Оратор може стимулювати аудиторію до мобілізації та активної участі у політичному процесі, наприклад, до приєднання до політичної партії, волонтерства у виборчій кампанії або зайняття активної ролі у громадських організаціях[32].

3. Заклики до змін. Оратор може закликати до змін у певних аспектах суспільства чи політики і висловлювати конкретні пропозиції щодо того, яким чином аудиторія може допомогти в їх реалізації[31,32].

4. Заклики до єднання. У випадках, коли суспільство поділене або виникли конфлікти, оратор може закликати аудиторію до єднання та спільних зусиль для вирішення проблеми або досягнення цілей[21].

Заклики до дії допомагають не лише залучити увагу аудиторії, а й перетворити цю увагу в конкретні дії, що підтримують політичну мету або інтереси оратора. Ця характеристика є важливим інструментом мобілізації та активізації громадськості в політичному процесі.

Таким чином, політичні промови характеризуються чіткою метою, орієнтованістю на аудиторію, структурованістю, використанням

риторичних прийомів і емоційних апеляцій, а також врахуванням контексту та іміджу оратора. Ці характеристики допомагають політикам ефективно комунікувати зі своїми виборцями і досягати поставлених цілей.

1.4. Лексичні та стилістичні засоби у політичних промовах

Політичні промови є багатим полем для лінгвістичного аналізу. Стратегічне використання політичної промови служить не лише для інформування та переконання, але й для виклику емоцій та зміцнення ідеологій[33]. У цьому підрозділі ми розглянемо різні лексичні та стилістичні прийоми, що використовуються в політичних промовах, демонструючи, як ці елементи сприяють ефективності політичної комунікації.

Стилістичні засоби у політичних промовах є важливими інструментами, які допомагають ораторам донести свої повідомлення, вплинути на аудиторію та підкреслити ключові ідеї[33]. Ці засоби включають в себе використання різних риторичних прийомів, мовних фігур та стилістичних прийомів, що додають тексту емоційної, експресивної або переконливої сили.

Одним з риторичних прийомів є анафора. Це повторення слова або фрази на початку послідовних пунктів або речень. Мартін Рісон у своїй статті "The Use of Repetition in Political Speeches" аналізує анафору як один із основних прийомів, що використовуються в політичних промовах для створення емоційного резонансу. Рісон підкреслює, що анафора служить не лише для ритмічного структурування промови, але й для підсилення ключових ідей[34]. Повторення на початку кількох речень або абзаців дозволяє оратору створити моменти, які залишаються в пам'яті слухачів. В політичних промовах це важливо для того, щоб підкреслити головні меседжі, такі як національна єдність, соціальна справедливість або

економічний розвиток. У статті наведено приклади використання анафори в промовах відомих політиків, таких як Вінстон Черчилль, Франклін Рузвельт і Джон Ф. Кеннеді. Наприклад, Джон Ф. Кеннеді у своїй інавгураційній промові використовував анафору "Let both sides..." для підкреслення важливості миру та співпраці між державами.

Елізабет Чера - у своїй статті "Anaphora in Political Discourse: A Case Study of Presidential Speeches" розглядає анафору на прикладі промов американських президентів, аналізуючи її вплив на аудиторію. Чера підкреслює, що анафора не лише надає ритмічності промова, але й виконує функцію когерентності та єдності тексту[35]. Анафора допомагає політикам чітко структурувати промову, виділяючи ключові пункти, що сприяє кращому розумінню та запам'ятовуванню аудиторією. Чера також досліджує, як анафора використовується для зміцнення політичної ідентичності лідера. Вона наводить приклади, коли анафора допомагала президентам підкреслити свої політичні позиції, цінності та цілі, що сприяло формуванню їхнього образу в очах громадськості.

Незамінними є і метафори. Вони створюють порівняння між двома різними речами, підкреслюючи схожість, щоб забезпечити глибше розуміння концепції. У політичних промовах їхньою метою є спрощення складних ідей та виклик сильних емоцій. Вони також сприяють створенню певного образу політика та його послання. Один із відомих лінгвістів, якого ми вже вище згадували, Джордж Лакофф, досліджував, як метафори впливають на політичне мислення та поведінку виборців[21]. Серед українських вчених слід відзначити великий внесок Анатолія Худолія. У своїх працях «Метафора у мові американських публіцистичних текстів» та «Функціональна спрямованість метафор у мові сучасних публіцистичних текстів», він стверджує, що метафоризація є одним з універсальних семантичних процесів мови, виділяє її основні функції та висвітлює

особливості концептуальних метафор у мові американських публіцистичних текстів[12, 36].

Ще одним прийомом є паралелізм, що передбачає використання подібних структур у двох або більше реченнях. Це покращує зв'язність і збалансованість мовлення, роблячи повідомлення потужнішим і легшим для сприйняття. Дуже популярним прийомом є тріада. Тріада — це група з трьох елементів, які часто використовуються в риториці, щоб створити відчуття завершеності та впливу[37]. Число три за своєю природою приносить задоволення людському розуму. Наступним стилістичним та лексичним засобом є алітерація — повторення початкових приголосних звуків у ряді слів. Це додає ліричності мовленню, роблячи його більш привабливим і таким, що запам'ятовується[38].

Також, слід згадати такий спосіб як гіпербола. Вона передбачає навмисне перебільшення для підкреслення або ефекту. Політики використовують гіперболу, щоб викликати сильні почуття або виразніше висловити думку[33].

Джон Йохансон досліджував використання гіперболи в політичних промовах у своїй статті "Hyperbole in Political Rhetoric: A Double-Edged Sword". Він аналізує, як політики використовують гіперболу для привернення уваги аудиторії та підсилення емоційного впливу[39]. Крістофер Харт досліджував роль гіперболи в політичному дискурсі, зосереджуючись на аналізі дискурсу екстремізму. У своїй праці "Hyperbole and Political Extremism: A Critical Discourse Analysis" він показує, як гіпербола використовується для радикалізації аудиторії[40]. Катеріна Реш вивчала гіперболу в контексті президентських промов США. У своїй статті "Presidential Rhetoric and Hyperbole: Analyzing Strategies of Exaggeration in Political Speeches" вона досліджує, як саме гіпербола служить засобом формування громадської думки[41].

Аналіз лексичних і стилістичних засобів у політичних промовах виявляє стратегічне використання мови для переконання, надихання та мобілізації аудиторії[42]. Політики використовують ці засоби для створення переконливих наративів, викликання емоцій і посилення своїх повідомлень. Розуміння цих методів дає змогу зрозуміти мистецтво політичної риторики та незмінну силу ефективної комунікації.

Майбутні дослідження можуть заглибитися в еволюцію політичного дискурсу в епоху цифрових технологій, досліджуючи, як ці традиційні риторичні стратегії адаптуються до нових медіа-платформ і мінливих очікувань аудиторії.

1.5. Підходи до тлумачення образу та його характеристики

Інтерпретація образів у контексті політичних промов передбачає розуміння того, як візуальні елементи використовуються для передачі повідомлень, впливу на аудиторію та підтримки риторичних цілей оратора. Один із ключових підходів і характеристик, які слід враховувати є семіотичний аналіз.

Семіотика — це наука про знаки та символи та їх використання чи інтерпретацію. У політичних промовах образи функціонують як знаки, що передають глибші значення[43]. Денотація та конотація є ключовими поняттями семіотики, яка вивчає знаки та символи та їх використання чи інтерпретацію[44]. Ці поняття особливо важливі при аналізі образів у різних контекстах, у тому числі політичних промов.

Денотація відноситься до буквального, явного значення знака або зображення. Це прямий, об'єктивний опис того, що зображено, без будь-якого додаткового значення чи тлумачення. Денотація стосується того, що ви бачите безпосередньо. Конотація відноситься до вторинного, неявного або запропонованого значення символу чи зображення. Він включає

культурні, емоційні чи асоціативні значення, які виникають на додаток до буквального денотативного значення. Конотація стосується глибших, більш суб'єктивних інтерпретацій, які може викликати зображення.

Американський лінгвіст Чарльз Філмор, відомий своєю роботою з семантики та прагматики, розробив теорію фрейм-семантики, яка дозволяє аналізувати конотації та денотації в контексті мовного впливу. У роботі "Frame Semantics" Філмор представляє концепцію фреймів, де кожне слово активує певний фрейм, тобто набір очікувань і асоціацій, пов'язаних з цим словом. Він аналізує, як фрейми впливають на інтерпретацію денотацій та конотацій[45].

У політичних промовах фрейми можуть створювати потужні конотації, змінюючи сприйняття аудиторії. Наприклад, використання певних слів або фраз у політичних промовах може викликати позитивні або негативні асоціації (конотації) залежно від фрейму, в якому вони представлені. Філморова теорія дозволяє аналізувати, як політики використовують ці фрейми для формування суспільної думки, маніпулюючи конотаціями слів[46].

Значний внесок в дослідження денотації та конотації зробив П'єр Бурдьє. У своїх працях, таких як "Language and Symbolic Power" (1991), Бурдьє аналізує, як мова використовується як інструмент влади в політичних промовах, зокрема через конотації, які підкріплюють соціальні відносини та структури влади. У своїх аналізах Бурдьє звертає увагу на те, як денотативні значення можуть мати різні конотації, які впливають на сприйняття аудиторією. Політичні промови часто використовують конотації, щоб викликати певні емоції та сформувані потрібне ставлення до подій або людей[47].

Загалом, семіотичний аналіз образу відіграє важливу роль у спілкуванні, а саме:

- дозволяє ефективно надсилати повідомлення (розуміючи як значення, так і зміст, політики та їхні команди можуть створювати зображення, які передають точні та вражаючі повідомлення);

- сприяє інтерпретації аудиторії (різні аудиторії можуть по-різному інтерпретувати конотації залежно від свого культурного походження, особистого досвіду та вірувань, тому усвідомлення цих нюансів допомагає передбачати реакцію аудиторії та керувати нею);

- сприяє емоційному залученню аудиторії (конотативний зміст часто викликає емоції, які є вирішальними в політичній комунікації, тому зображення з сильним змістом можуть створити емоційний зв'язок і зробити повідомлення більш пам'ятним);

- несе в собі іконічні, індексальні та символічні знаки (іконічні знаки нагадують те, що вони представляють (наприклад, фотографію політика), у той час як індексні знаки мають безпосередній зв'язок (наприклад, дим вказує на пожежу), а символічні знаки мають культурно узгоджене значення (наприклад, голуб символізує мир)[48].

Наступний підхід до тлумачення образу – риторичний аналіз. Цей підхід зосереджується на тому, як зображення функціонують як частина стратегії переконання оратора.

Риторичний аналіз передбачає дослідження того, як оратори чи автори використовують мову та візуальні елементи, щоб переконати свою аудиторію. При аналізі політичних промов врахування як вербальних, так і візуальних компонентів має вирішальне значення для розуміння загальної риторичної стратегії[30]. Ключові елементи риторичного аналізу – це етос, пафос, логотипи, а також візуальні метафори та аналогії.

Етос (довіра) стосується авторитету або етичної привабливості оратора. Це передбачає встановлення довіри та авторитету. Такі зображення можуть підвищити довіру до оратора, асоціюючи їх із

поважними діями, демонструючи їхні досягнення або представляючи їх у спосіб, який підкреслює їх цілісність і надійність[30].

Пафос (емоційна привабливість) спрямований на те, щоб викликати емоції в аудиторії, щоб переконати її. Такі зображення, викликають сильні емоції, такі як співчуття, страх, надія чи гордість, можуть бути потужним інструментом у політичних промовах.

Логотипи (логічне звернення) передбачають використання логіки, фактів і доказів для переконання аудиторії. Діаграми, графіки та статистичні візуальні матеріали можна використовувати для підтримки аргументів і надання доказів.

Візуальні риторичні засоби поділяються на:

1. візуальні метафори (використовують одне зображення для представлення іншого поняття, створюючи паралель між ними)[49];
2. обрамлення (спосіб компонування зображення, включаючи те, що включено або виключено, ракурс і фокус);
3. зіставлення (розміщення двох зображень поруч, щоб підкреслити контраст або схожість);
4. повторення (повторювані візуальні елементи для підсилення повідомлення).

Ще один з підходів є аналіз розповіді. Образи в політичних промовах часто сприяють ширшому наративу, який буде спікер. Зображення у розповіді можуть допомогти розповісти історію, яка підсилює повідомлення промови[49].

Критичний аналіз дискурсу (CDA), в свою чергу, досліджує, як образи в політичних промовах увічнюють динаміку влади та ідеології. Репрезентація аналізує, хто представлений на зображеннях і як та чому певні групи постійно зображуються в певному світлі (наприклад, як жертви, герої, загрози) [9,10]. Інтертекстуальність враховує, як зображення співвідносяться з іншими текстами та медіа. Образ, використаний у

промові, може спиратися на знайомі візуальні тропи з реклами, фільмів чи історії, таким чином вносячи додаткові шари значення.

Заключним підходом до тлумачення образу є психологічний та емоційний вплив. У політичних промовах він відіграє вирішальну роль у формуванні сприйняття та реакції аудиторії. Образи можуть обійти раціональні процеси мислення та безпосередньо впливати на емоції, ставлення та поведінку.

Отже, у політичних промовах зображення є потужним інструментом, який доповнює вербальну риторику, посилює емоційну привабливість і посилює загальний переконливий вплив. Стратегічне використання візуальних елементів може значно вплинути на суспільне сприйняття та політичні результати.

РОЗДІЛ 2. ЛІНГВІСТИЧНИЙ АНАЛІЗ ОБРАЗУ УКРАЇНИ У ПРОМОВАХ ДЖО БАЙДЕНА

2.1. Аналіз лексичних засобів у промовах президента

З початку повномасштабного вторгнення, діючий президент США, Джо Байден проголосив не одну промову, де згадується Україна. В його промовах, образ України набуває особливого значення, зважаючи на геополітичні виклики, з якими країна стикається, та роль, яку вона відіграє у міжнародній політиці. Лінгвістичний аналіз його промов дозволяє виявити специфічні риси риторики, стилістичні засоби та термінологію, що використовуються для формування і підсилення цього образу. Наше дослідження включає аналіз слів, фраз, структур, а також тональності та емоційного забарвлення промов.

Загалом, лексичні засоби, що використовує Джо Байден можна умовно поділити на три категорії:

- позитивна лексика, адже Байден часто використовує позитивні слова та фрази для опису України, підкреслюючи її демократичні прагнення, мужність та стійкість перед зовнішніми загрозами (приклади: *brave people, freedom fighters*[50,51];

- лексика солідарності, адже важливим елементом є слова, що передають підтримку та солідарність США з Україною, наприклад: *stand shoulder to shoulder, steadfast support, partners* [52];

- негативна лексика стосовно опонентів, адже для створення контрасту Байден використовує негативні терміни, говорячи про дії Росії та її керівництва: *aggression, invasion*[52].

Окрім дослідження лексичних засобів, слід звернути увагу на дослідження стилістичних засобів. До них відносяться анафори, метонімія та паралелізм.

Анафора – це повторення слів або фраз на початку послідовних речень. Приклади ми можемо знайти в промові президента Джо Байдена напередодні річниці вторгнення Росії в Україну:

1. *Would we* respond or *would we* look the other way? *Would we* be strong or *would we* be weak? [53]. Повторення фрази *Would we* в обох реченнях створює ритм і підкреслює ключове питання: як реагуватиме Захід перед лицем загрози? Байден піднімає дилему, чи обрати активну реакцію чи проігнорувати загрозу. Він також акцентує вибір між силою і слабкістю. Анафора підкреслює невизначеність, що стоїть перед міжнародною спільнотою.

2. *Autocrats only understand one word: No. No. No. No, you will not take my country. No, you will not take my freedom. No, you will not take my future* [53]. У цьому прикладі повторюється слово *No* — слово, яке символізує спротив диктаторам. Байден використовує анафору для підсилення значення слова *No*, яке він вважає єдиною можливою відповіддю автократам. Повторення цього слова на початку речень підкреслює рішучість і незламність народу в боротьбі за свою країну, свободу та майбутнє. Анафора допомагає створити емоційну та риторичну напругу в промові.

Метонімія - це стилістичний прийом, при якому назва одного об'єкта або явища замінюється назвою іншого, пов'язаного з ним об'єкта або явища. Цей зв'язок може бути просторовим, часовим, причинно-наслідковим, функціональним тощо [54]. Метонімія часто використовується для досягнення більшої виразності та економії мовних засобів. Яскравим прикладом є використання терміну *Kyiv* замість *Ukraine* для підкреслення столичного значення або символу національного опору: *Kyiv stands strong!* [53].

Паралелізм — це стилістичний прийом, що полягає в повторенні подібних граматичних структур у послідовних реченнях або фразах. Він

використовується для створення ритмічної гармонії, посилення змісту висловлювання та надання йому більшої виразності та переконливості[55]. Паралелізм часто застосовується в ораторському мистецтві, літературі та поезії.

Політичні лідери часто використовують паралелізм для посилення своїх промов та залучення уваги аудиторії. Наприклад: *freedom and justice, peace and security* [53].

Також, Байден часто застосовує емоційно насичені вислови для посилення патріотичного духу та емпатії до українського народу. Наприклад: *brave Ukrainian defenders, totally unjustifiable war on Ukraine, a people who deserve peace* [52,53].

Отже, лінгвістичний аналіз промов Джо Байдена демонструє, як за допомогою позитивної лексики, риторичних прийомів та емоційного забарвлення підкреслюється підтримка України і засуджуються дії Росії. Стилiстичні засоби, такі як анафора, метонімія та паралелізм, допомагають формувати чіткий і впливовий образ України на міжнародній арені.

2.1.1 Використання термінів

Використання точної термінології у промовах Джо Байдена, що стосуються України, відіграє ключову роль у формуванні міжнародної думки, мобілізації підтримки та чіткої передачі політичних меседжів. Від вибору слів залежить, як ці промови сприймаються як в Україні, так і в світі.

Перш за все термінологія формує образ України. Використання позитивної термінології, такої як *brave people* та *freedom fighters*, сприяє формуванню позитивного образу України як країни, що відстоює свої права та цінності[50,51]. В свою чергу, термінологія, що підкреслює агресивні дії Росії, наприклад, *invasion, aggression*, створює чітке

протиставлення між Україною та її супротивником, що допомагає мобілізувати міжнародну підтримку та симпатію до України[52].

По-друге, правильно підібрані терміни у реченнях допомагають мобілізувати підтримку та закликають до дій. Використання словосполучень, що вказують на солідарність і підтримку, таких як *So, the United States, standing shoulder-to-shoulder with our Allies and partners, is going to continue to do all we can to support Ukraine*, сприяє зміцненню духу солідарності серед союзників та партнерів [52]. Коли, чіткі заклики до дій, наприклад, *our commitment is to the people of Ukraine* чи *to defend its sovereignty and territorial integrity*, стимулюють конкретні дії з боку міжнародної спільноти[53,52].

По-третє використання термінології сприяє політичній та дипломатичній чіткості, адже вони чітко окреслюють політичну позицію США, таких як *economic support, support the defense of Ukraine*, дозволяє Україні та міжнародній спільноті ясно розуміти політику США та очікування від співпраці[53.56].

Точна та виважена термінологія важлива для уникнення непорозумінь та дипломатичних конфліктів. Наприклад, терміни *sovereignty* та *independence* використовуються для підкреслення міжнародного права та легітимності української державності[52,57].

Отже, використання точної та стратегічної термінології у промовах Джо Байдена щодо України має величезне значення для формування міжнародної підтримки, підкреслення політичної позиції та мобілізації дій на підтримку України. Через вибір слів він може впливати на сприйняття України як на міжнародній арені, так і всередині країни, сприяючи зміцненню її позицій та наданню необхідної підтримки в часи кризи.

2.1.1.1. Військові терміни

У промовах Джо Байдена щодо України військові терміни займають важливе місце, оскільки вони допомагають чітко окреслити позицію США, підтримку України в її боротьбі за суверенітет і територіальну цілісність, а також мобілізувати міжнародну підтримку. Використання таких термінів не лише відображає реальний стан справ, але й формує відповідне ставлення та реакцію аудиторії.

Військові терміни умовно можна класифікувати на декілька категорій:

1. Захист і безпека України;
2. Протидія агресії Росії;
3. Військова співпраця;
4. Військово-політичні терміни.

До категорії захисту та безпеки України можна віднести терміни, що стосуються військової допомоги та колективної безпеки. Перш за все, ці терміни відображають ключові аспекти підтримки України з боку США та інших союзників.

The United States has assembled a worldwide coalition of more than 50 nations to get critical weapons and supplies to the brave Ukrainian fighters on the frontlines. Air defense systems, artillery, ammunition, tanks, and armored vehicles [53]. Перш за все – це терміни, пов'язані з військовою допомогою. *Air defense systems* – це технології, що використовуються для захисту від авіаударів та ракетних атак. Вони відіграють вирішальну роль у захисті критичної інфраструктури, військових об'єктів та цивільного населення. *Artillery* – артилерійські системи, що використовується українськими військовими для підтримки наступальних та оборонних операцій. *Ammunition* – термін означає боєприпаси для артилерії, для систем протиповітряної оборони, а також набой для стрілецької зброї. *Tanks* – це

важка бронетехніка, що надає українським військовим значну вогневу міць і мобільність на полі бою. *Armored vehicles* – це транспортні засоби, що допомагають захистити військових і забезпечують мобільність у зонах бойових дій.

*Critically, in addition to these new capabilities like precision aerial munitions, the package will include a Patriot missile battery...[59]. *Precision aerial munitions* – це термін, що означає високоточні снаряди, що запускаються з літаків або безпілотників і використовуються для точкових ударів по військових цілях. Висока точність дозволяє мінімізувати побічні втрати серед цивільного населення, одночасно знищуючи важливі військові об'єкти противника. *Patriot missile battery* – одна з найсучасніших систем протиповітряної оборони, здатна перехоплювати тактичні балістичні ракети, крилаті ракети та літаки. Наявність такої системи значно підвищує здатність України захищати свою повітряну територію від авіаційних та ракетних ударів. Комплекс Patriot широко використовується НАТО і є символом високого рівня військової допомоги.*

У даних прикладах ми бачимо терміни, що акцентують на типах озброєння та техніки, що надаються Україні як частина міжнародної допомоги для забезпечення колективної безпеки та підвищення обороноздатності країни.

Другою підкатегорією захисту та безпеки України є терміни, що відображають концепцію колективної безпеки. Також наведемо декілька прикладів.

He thought NATO would fracture and divide. Instead, NATO is more united and more unified than ever before [53]. *NATO* – Північноатлантичний альянс, ключовий елемент концепції колективної безпеки. Це військовий союз, заснований на принципі взаємної оборони, за яким напад на одного з членів НАТО розглядається як напад на всіх. Згадка про те, що «*NATO is more united and more unified than ever before*», підкреслює зміцнення

солідарності та співпраці між країнами-членами у відповідь на загрози з боку Росії.

One year into this war, Putin no longer doubts the strength of our coalition[53]. *Coalition* – це об'єднання кількох країн для досягнення спільних цілей, зокрема захисту України. У контексті колективної безпеки коаліція держав забезпечує узгоджену військову, політичну та економічну підтримку, що зміцнює безпеку кожної країни через спільні зусилля. Міцність цієї коаліції підкреслює, що міжнародна спільнота єдина в боротьбі з агресією.

And let there be no doubt, the commitment of the United States to our NATO Alliance and Article 5 is rock solid. And every member of NATO knows it. And Russia knows it as well. An attack against one is an attack against all. It's a sacred oath. A sacred oath to defend every inch of NATO territory [53]. *Article 5* – це основний принцип колективної безпеки НАТО. Він проголошує, що напад на одну країну-члена вважається нападом на всіх членів Альянсу. Стаття 5 гарантує, що всі країни НАТО зобов'язуються захищати одне одного, що є ключовим елементом стримування агресії. У контексті цього уривку підкреслюється, що зобов'язання США щодо Статті 5 є «*rock solid*», що підсилює важливість колективної безпеки.

Ці терміни відображають концепцію колективної безпеки згідно з якими держави об'єднують свої ресурси для спільної оборони та захисту. Вони демонструють скоординовану міжнародну відповідь на загрози та дії агресора.

До категорії «протидія агресії Росії» відносяться терміни, що описують конкретні дії та операції а також терміни, що підкреслюють оборонний характер дій України. Наведемо конкретні приклади.

And at the very moment that the United Nations Security Council was meeting to stand up for Ukraine's sovereignty to stave off invasion[60]. Термін *stave off invasion* – чітко окреслює агресивну дію, якої намагаються

уникнути. Це підкреслює загрозу з боку агресора та міжнародні зусилля для її стримування.

But history has shown time and again how swift gains in territory eventually give way to grinding occupations, acts of mass civil disobedience, and strategic dead-ends[60]. Термін *swift gains in* описує агресивну дію Росії, *grinding occupations* описує довготривалу присутність агресора на незаконно захопленій території України; *acts of mass civil disobedience* – підкреслює опір окупації з боку населення.

The American people know that if we stand by in the face of such blatant attacks on liberty and democracy and the core principles of sovereignty and territorial integrity, the world would surely face worse consequences[61]. У даному прикладі вживаються терміни *blatant attacks on liberty and democracy*, що описує агресивні дії, що загрожують основним цінностям, а також *core principles of sovereignty and territorial integrity*, що підкреслює оборонний характер дій України, спрямований на захист своїх прав.

Використання таких термінів у промовах Джо Байдена щодо України допомагає чітко окреслити загрозу з боку Росії та підкреслити оборонний характер дій України. Це формує позитивний образ України як країни, що відстоює свої суверенні права та територіальну цілісність, та сприяє мобілізації міжнародної підтримки.

До третьої категорії «військова співпраця» ми можемо віднести терміни, що відображають співпрацю у сфері тренувань та підготовки (інструктори, військові навчання), а також логістичну підтримку та постачання (постачання зброї, логістична підтримка). Наведемо конкретні приклади з промов Джо Байдена.

We are providing advanced training to Ukrainian forces to enhance their capabilities on the battlefield [52]. Термін *advanced training* в даному випадку вказує на високий рівень підготовки, що надається українським військовим.

Our instructors are working side by side with Ukrainian troops to improve their combat readiness [52]. В даному прикладі використано термін *working side by side*, що підкреслює тісну співпрацю та взаємодію між американськими та українськими військовими.

The United States has delivered significant amounts of military equipment, including sophisticated weapons systems and armored vehicles[52].

Використання термінів *delivered significant amounts of military equipment* вказує на кількість і важливість переданих ресурсів, а *sophisticated weapons systems* підкреслює високий технологічний рівень наданої техніки.

У результаті, ці терміни допомагають сформувати образ України як партнера, що отримує необхідну допомогу для посилення своїх оборонних спроможностей, що сприяє забезпеченню її суверенітету та територіальної цілісності.

Заключною категорією є військово-політичні терміни. У промовах Джо Байдена щодо України, вони мають особливе значення, оскільки не лише окреслюють конкретні військові аспекти співпраці, але й відображають політичну позицію США та міжнародне співтовариство щодо підтримки України. Ці терміни допомагають сформувати чітке розуміння стратегічних цілей та підходів до ситуації в Україні.

До даних термінів ми відносимо альянси, коаліції, санкції та обмеження. Конкретні приклади з промов Джо Байдена є наступні.

We are working closely with our NATO allies to ensure the security and sovereignty of Ukraine» [52]. Термін *NATO allies* підкреслює важливість підтримки з боку країн-членів НАТО.

This coalition of nations is committed to standing against aggression and supporting Ukraine in its fight for freedom [62]. Термін *coalition of nations*– вказує на широку міжнародну підтримку.

We have implemented severe military sanctions against Russia to limit its ability to sustain its war effort [52]. Термін *military sanctions* описує конкретні заходи, спрямовані на ослаблення військової потужності агресора.

The international embargo on arms sales to Russia is a critical component of our strategy to isolate the aggressor [52]. Термін *international embargo* підкреслює глобальну підтримку санкцій проти Росії.

Отже, як ми бачимо, використання військово-політичних термінів у промовах Джо Байдена щодо України дозволяє чітко окреслити стратегічні цілі США та міжнародної спільноти у підтримці України. Ці терміни підкреслюють важливість альянсів та коаліцій, а також застосування санкцій та обмежень для протидії агресії. Вони допомагають сформувати образ України як важливого партнера, що отримує необхідну підтримку для забезпечення своєї безпеки та суверенітету.

2.1.1.2 Політичні терміни

Політичні терміни у промовах Джо Байдена щодо України відіграють ключову роль у формуванні чіткої політичної позиції та підкресленні важливості підтримки демократичних цінностей, суверенітету та територіальної цілісності. Ці терміни допомагають окреслити стратегічні цілі США, впливати на міжнародну думку та мобілізувати підтримку для України.

У промові президента напередодні річниці жорстокого та безпідставного вторгнення Росії в Україну, зображено образ України як жертви російської агресії, з акцентом на стійкість та демократичність України та несправедливий характер вторгнення. Для прикладу процитуємо слова Джо Байдена.

Would we stand up for the sovereignty of nations? Would we stand up for the right of people to live free from naked aggression? Would we stand up

for democracy? [53]. Ці слова Джо Байден адресує громадянам, запитуючи чи вони так само відстоювали б суверенність націй, право на вільне життя та демократію як українці. Якщо детальніше аналізувати, то кожен термін несе в собі свій сенс. Поняття *sovereignty* Байден використовує для акцентування на праві України самостійно визначати свою політичну долю та захищати свої кордони від зовнішньої агресії. Термін *aggression* зазвичай застосовується для опису дій Росії щодо України, підкреслюючи незаконність і моральну неприйнятність таких дій. А термін *democracy* використовується для підкреслення політичної системи, до якої прагне Україна, а також для наголошення на важливості підтримки демократичних інституцій у боротьбі проти авторитаризму.

Також, у цій промові ми виділили наступну цитату, де Джо Байден використовує потужну термінологію, щоб підкреслити ключові цінності та ідеї, пов'язані з Україною та її боротьбою проти авторитаризму.

Autocrats only understand one word: “No.” “No.” “No.” “No, you will not take my country.” “No, you will not take my freedom.” “No, you will not take my future.” And I’ll repeat tonight what I said last year in this same place: A dictator bent on rebuilding an empire will never be able to ease the people’s love of liberty [53]. Термін *autocrats* у промові використовується для позначення лідерів, які використовують свою владу для придушення свободи і демократичних процесів. Він має негативну конотацію і створює у слухачів образ ворожого до свободи режиму. У поєднанні з терміном *dictator* ми спостерігаємо як підсилюється негативний образ ворога, який намагається нав'язати свою волю іншим народам. Термін *empire* викликає асоціації з історичними прикладами агресивного розширення та пригноблення, що підкреслює загрозу від агресора. Терміни такі як *country*, *freedom*, вживаються для підкреслення найбільш важливих аспектів життя, які захищає Україна. Вони мають сильну позитивну конотацію і символізують фундаментальні цінності. Також, термін *liberty*

використовуються для опису ідеалів, за які бореться Україна. Вони мають позитивну конотацію і асоціюються з правами людини, демократичними цінностями та незалежністю.

President Zelenskyu still leads a democratically elected government that represents the will of the Ukrainian people [53]. *President* - це найвищий політичний керівник держави, обраний на основі демократичних виборів. Вказівка на президента Зеленського підкреслює легітимність його керівництва як глави держави, що має підтримку народу. У міжнародній риторичі це важливо, оскільки відображає визнання Зеленського як законного керівника України. *Democratically elected government* цей термін підкреслює, що влада в Україні обрана шляхом вільних і чесних виборів, а не призначена чи нав'язана силою. Це важливий політичний сигнал, який свідчить про дотримання демократичних принципів в Україні, що контрастує з авторитарними режимами. Ці терміни разом акцентують увагу на тому, що Україна є суверенною демократичною державою, де влада формується через вільні вибори, що є одним із ключових принципів міжнародного права та демократії. Це також слугує основою для підтримки України на міжнародній арені, оскільки наголошується на легітимності її уряду і волі народу, який протистоїть зовнішній агресії.

The American people know that if we stand by in the face of such blatant attacks on liberty and democracy and the core principles of sovereignty and territorial integrity, the world would surely face worse consequences[59]. *Principles of sovereignty* – термін, що означає право держави на незалежність у внутрішніх і зовнішніх справах без втручання з боку інших країн. Байден наголошує на тому, що порушення суверенітету України є загрозою для всього світового порядку, що може мати гірші наслідки для інших країн, якщо це залишиться без відповіді. *Territorial integrity* – це принцип, згідно з яким кордони держави є непорушними, і жодна держава не має права змінювати їх силою. У цьому контексті Байден підкреслює,

що світова спільнота повинна захищати територіальну цілісність України, щоб запобігти майбутнім конфліктам.

Отже, у промовах Джо Байдена про Україну політичні терміни відіграють ключову роль у формуванні риторики та визначенні зовнішньополітичної позиції США. Байден систематично використовує терміни, що підкреслюють основоположні принципи міжнародного права та демократії, такі як суверенітет, територіальна цілісність, свобода та демократія. Політична риторика Байдена демонструє непорушну підтримку України та її європейських союзників, зміцнюючи міжнародний консенсус щодо необхідності протистояння авторитаризму й захисту демократичних цінностей.

2.1.1.3 Аналіз економічних термінів

Економічні терміни у промовах Джо Байдена щодо України відіграють важливу роль у підкресленні економічної підтримки, стабілізації та відновлення країни. Використання таких термінів допомагає окреслити заходи економічної допомоги, санкції проти агресора та стратегічні економічні цілі. Загалом, економічні терміни можна класифікувати за економічними сферами- макроекономічні та мікроекономічні. Макроекономічні терміни – відносяться до загальних показників та процесів в економіці країни або світу. Прикладів використання макроекономічних термінів у промовах Джо Байдена є достатньо, тому проаналізуємо декілька з них.

Allies across the board are stepping up, increasing defense spending. A majority of them are on track for the first time to exceed our 2 percent of GDP commitment that they made. They agreed to spend 2 percent of the GDP on defense [53] В цьому прикладі згадуються кілька макроекономічних термінів, які відображають економічну діяльність країн-союзників у

контексті збільшення оборонних витрат. *GDP* – в цьому випадку використовується як основа для обчислення частки витрат на оборону. Збільшення оборонних витрат до 2% від ВВП означає суттєві державні інвестиції у військову сферу. *Defense spending* – термін, що означає державні витрати на військові потреби, включаючи закупівлю зброї, утримання армії, дослідження та розвиток оборонних технологій. У контексті макроекономіки ці витрати є важливою частиною державного бюджету і можуть впливати на економічний розвиток через збільшення державних витрат.

We are committed to providing substantial financial assistance to support Ukraine's economic recovery [53]. У даній цитаті використовуються терміни такі як *financial assistance*, що означають загальний термін, що описує надання коштів для підтримки економіки України, та *recovery* – процес відновлення економіки після кризи. Ці терміни передають зобов'язання США надати необхідні кошти, щоб допомогти Україні відновити її економіку після кризи. Термін *financial assistance* охоплює різні форми економічної підтримки, тоді як *recovery* фокусується на процесі відновлення економічної стабільності та зростання.

We continue to maintain the largest sanctions regime ever imposed on any country in history. And we're going to announce more sanctions this week together with our partners [53]. У даній цитаті нам слід звернути увагу на термін *sanctions*, що описує обмежувальні заходи проти агресора для економічного тиску. Він описує каральні заходи, спрямовані на послаблення економіки агресора. Він наголошує на стратегічному використанні економічних інструментів для здійснення тиску та обмеження можливостей супротивника, підкреслюючи роль санкцій у зовнішній політиці та вирішенні конфліктів.

Друга категорія – це мікроекономічні терміни. Вони стосуються окремих ринків, підприємств чи споживачів.

International investments are crucial for the reconstruction of Ukraine's infrastructure [51]. Термін *investments* акцентує на важливості капіталовкладень для відбудови, а *reconstruction* вказує на відбудову зруйнованої інфраструктури. В контексті даної цитати, ці терміни підкреслюють важливість міжнародних фінансових внесків для відновлення інфраструктури України.

Our economic aid package includes trade restrictions on the aggressor and support for Ukraine's economic stabilization [63]. Термін *trade restrictions* означає заборону на торгівлю з агресором, а *economic stabilization* – заходи для досягнення стабільності. В даному контексті ці терміни окреслюють подвійний підхід до обмеження економічної взаємодії з агресором, одночасно підтримуючи шлях України до економічної стабільності. Торгові обмеження стосуються заходів, що обмежують торгівлю для застосування економічного тиску, тоді як економічна стабілізація зосереджується на досягненні стабільного та сталого економічного середовища.

Використання економічних термінів у промовах Джо Байдена щодо України дозволяє чітко окреслити стратегію економічної підтримки, санкцій та відновлення. Ці терміни підкреслюють важливість міжнародної допомоги для стабілізації та розвитку української економіки, а також необхідність економічного тиску на агресора для досягнення миру та стабільності.

2.1.1.4 Фразеологічні звороти

Фразеологічний зворот (або фразеологізм) — це стійке словосполучення, яке має цілісне значення, відмінне від значень слів, що входять до його складу. Фразеологізми не піддаються буквальному перекладу, оскільки їхнє значення часто є ідіоматичним або

метафоричним. Вони використовуються для надання виразності, емоційності та стилістичної забарвленості мовленню. Промови Джо Байдена про Україну насичені фразеологічними зворотами, які підсилюють ключові повідомлення про підтримку, стабілізацію та відновлення країни.

Фразеологічні звороти можна згрупувати за цільовим призначенням:

1. звороти, що підкреслюють підтримку Джо Байдена України;
2. вирази, що підкреслюють протидію агресії Росії;
3. вирази, що підкреслюють важливість демократії та суверенітету України.

Прикладами до першої категорії зворотів, що підкреслюють підтримку Джо Байдена України, можуть бути наступні.

We are standing with Ukraine in their fight for sovereignty and freedom [59]. Яскравим прикладом є фразеологічний зворот *standing with Ukraine*. Він використовується для вираження солідарності та підтримки українського народу. Це не просто означає підтримку, але й підкреслює активну та тривалу прихильність до України. Використання цього виразу створює образ міцної підтримки та об'єднання навколо спільних цінностей.

Our financial aid is an economic lifeline for Ukraine, ensuring their economy can withstand the pressures of conflict [52]. Фразеологізм *economic lifeline* вказує на економічну допомогу як на життєво важливий фактор для виживання та стабільності України. Це створює образ допомоги, яка є критично важливою для збереження економічного життя країни.

Фразеологічні звороти в промовах Джо Байдена про Україну мають значний вплив на аудиторію. Вони допомагають створювати сильні образи та емоційний зв'язок з слухачами. Використання таких виразів підсилює ключові повідомлення, робить їх більш запам'ятовуваними та підкреслює

важливість теми. Звороти типу *standing with Ukraine* або *economic lifeline* створюють враження активної підтримки та допомоги, що є критично важливим для мобілізації міжнародної спільноти на підтримку України.

Друга категорія - вирази, що підкреслюють протидію агресії.

We will continue holding Russia accountable for its illegal actions in Ukraine [53]. Фразеологічний зворот *holding Russia accountable* підкреслює відповідальність Росії за її дії в Україні та необхідність застосування санкцій або інших заходів. Це вираз, який створює образ справедливості та необхідності покарання Росії за агресію.

Третя категорія – це вирази, що підкреслюють важливість демократії та суверенітету України.

Ukraine stands as a beacon of hope for democracy and freedom [66]. Фразеологізм *beacon of hope* є потужним риторичним прийомом, який акцентує на символічній ролі України в контексті глобальної боротьби за демократію та свободу. Цей фразеологізм покликаний викликати позитивні емоції: надію, оптимізм, віру в перемогу. У промові, особливо під час війни, Байден використовує *beacon of hope*, щоб надихнути як українців, так і міжнародну спільноту продовжувати підтримувати боротьбу за свободу. Також, вживання цього фразеологізму також має сильний політичний підтекст, оскільки акцентує на моральній правоті української боротьби. Україна у цьому випадку не лише бореться за свою незалежність, але й втілює глобальну боротьбу за демократичні цінності. Це підсилює роль США як захисника демократії та свободи, адже підтримка України постає як елемент глобальної стратегії захисту цих принципів.

The United States has an ironclad commitment to supporting Ukraine's sovereignty and territorial integrity[64]. *Ironclad commitment* - зворот використовується для підкреслення непохитності підтримки та зобов'язань

перед Україною. Він додає промовамі сили та впевненості, створюючи враження непохитності та надійності.

Використання фразеологічних зворотів у промовах Джо Байдена щодо України допомагає додати мовленню емоційної виразності та підкреслити важливі аспекти підтримки України. Ці вирази створюють образ України як країни, що бореться за свою свободу та демократію, отримуючи широку міжнародну підтримку і допомогу.

Аналіз фразеологічних зворотів у промовах Джо Байдена про Україну також показує, як риторичні засоби можуть підсилювати повідомлення та впливати на сприйняття аудиторії. Використання емоційно насичених виразів допомагає створювати сильні образи, підсилювати ключові меседжі та мобілізувати підтримку на міжнародному рівні.

2.2 Аналіз стилістичних засобів на позначення України у промовах американського політика

Стилістичні засоби у промовах Джо Байдена відіграють ключову роль у формуванні образу України та її ролі у світовій політиці. Ці засоби допомагають створювати емоційні та символічні образи, що підсилюють основні повідомлення та викликають емоційний відгук у аудиторії.

Аналізуючи стилістичні засоби у промовах Джо Байдена, можна виділити кілька ключових аспектів, які надають його виступам особливої виразності та переконливості.

У книзі "Стилістика англійської мови" Я. Єфімова та О. Ясінецької класифікація стилістичних засобів включає різні групи, залежно від їхньої функції, стилю використання та контексту[67].

1. Лексичні стилістичні засоби.

- 1.1. Епітет (описує якість предмета);

- 1.2. Метафора (перенесення значення з одного предмета на інший);
- 1.3. Синекдоха та метонімія (зміна значення через асоціацію).
2. Синтаксичні стилістичні засоби:
 - 2.1. Анафора (повторення слів або фраз на початку речень);
 - 2.2. Паралелізм (схожі структури в сусідніх реченнях для створення ритму);
 - 2.3. Риторичні запитання (запитання, на яке не очікується відповіді, для підкреслення точки зору).
3. Звукові стилістичні засоби:
 - 3.1. Алітерація(повторення однакових звуків на початку слів);
 - 3.2. Ассонанс (повторення голосних звуків у словах);
 - 3.3. Оноματοпея (слова, що відтворюють звуки).
4. Графічні стилістичні засоби:
 - 4.1. Інтерпункція (використання розділових знаків для створення пауз або акценту);
 - 4.2. Форматування (використання шрифтів, кольорів, розмірів для акцентування тексту).
5. Стилiстичні засоби, пов'язані з контекстом:
 - 5.1. Сарказм (використання іронії для висміювання або критики);
 - 5.2. Гіпербола (надмірне перебільшення для підкреслення емоційного стану).

Ці категорії допомагають аналізувати тексти з точки зору стилістики та риторики, виявляючи, як різні засоби впливають на сприйняття і значення.

2.2.1 Використання метафор

Метафори не тільки збагачують мовлення, але й допомагають створити уявлення про певні події чи країни. Для початку важливо

визначити, які метафори Джо Байден використовує для позначення України. Метафори можуть бути як прямими, так і непрямими, і вони можуть варіюватися від політичних термінів до культурних образів.

Наведемо кілька прикладів метафор, які Джо Байден використовував у своїх промовах про Україну, а також їх подальший аналіз.

1. *Ukraine stands on the frontline of the fight for democracy* [66]. Ця метафора порівнює Україну з солдатом, що перебуває на передовій лінії фронту. Використання військової термінології підкреслює серйозність та важливість ситуації, в якій знаходиться Україна, акцентуючи увагу на її ролі в захисті демократичних цінностей.

2. *Liberating Ukraine from the grip of autocracy* [50]. Ця метафора порівнює автократію з фізичним тиском або тягарем, який необхідно зняти з України. Використання цієї метафори підкреслює важкість і обтяжливість автократичного впливу на країну та потребу в звільненні від нього.

3. *Ukraine is a fortress of freedom* [50]. Ця метафора порівнює Україну з фортецею, що стоїть на захисті свободи. Образ фортеці викликає асоціації з міцністю, стійкістю та захистом, підкреслюючи важливість України в контексті глобальної боротьби за свободу.

4. *Rebuilding Ukraine is a beacon of hope for the world* [66]. Маяк є символом надії та керівництва в темні часи. Ця метафора підкреслює, що успішна відбудова України може стати прикладом і натхненням для інших країн, які стикаються зі схожими викликами.

5. *Economic sanctions are our shield against aggression* [50]. Санкції порівнюються з щитом, що захищає від агресії. Така метафора відображає ключову позицію США та їх союзників у відповідь на російську агресію в Україні. Використання цієї метафори акцентує увагу на функції санкцій як захисного механізму, що допомагає протидіяти ворожим діям.

Загалом, метафори, що використовуються Джо Байденом у промовах про Україну, часто підкреслюють важливість і складність ситуації, в якій перебуває країна. Вони надають його висловлюванням емоційної глибини та допомагають аудиторії краще зрозуміти значення підтримки України в її боротьбі за свободу та демократію. Військові та захисні метафори також підкреслюють стратегічне значення України в глобальному контексті та необхідність міжнародної підтримки.

2.2.2 Порівняння у промовах політика

Аналіз порівнянь у промовах Джо Байдена може дати цінні інсайти про те, як він представляє Україну і які концепти і образи використовує для підкреслення важливості або ролі цієї країни. Порівняння є потужним стилістичним інструментом, який дозволяє виразити складні ідеї через аналогії з добре відомими концептами[68].

Джо Байден часто використовує порівняння у своїх промовах про Україну, щоб підкреслити значимість ситуації та викликати емоційний відгук у аудиторії. Проаналізувавши найбільш популярні промови Джо Байдена, ми виділили декілька яскравих прикладів порівнянь.

1. Порівняння з боротьбою за свободу у Європі під час Другої світової війни. Дослівно: *Today's struggle for freedom in Ukraine reminds us of the heroic fight of the European nations during World War II* [68]. Це порівняння використовує історичний контекст, щоб підкреслити важливість боротьби України за незалежність. Воно викликає асоціації з відомою історичною подією, що допомагає глибше зрозуміти серйозність ситуації. Викликаючи образи героїзму та жертви, Байден намагається мотивувати підтримку України.

2. Порівняння з боротьбою за демократичні цінності. *Ukraine today is the frontline of the fight for democratic values, just as many countries were*

before [50]. Це порівняння робить Україну символом ширшої боротьби за демократію та права людини. Воно підкреслює, що підтримка України є не лише питанням національного інтересу, але й питанням захисту універсальних цінностей.

3. Порівняння з економічними викликами інших країн. *The economic hardships Ukraine is facing are similar to those experienced by many countries during global financial crises* [68]. Це порівняння допомагає аудиторії зрозуміти економічні проблеми України через знайомий контекст глобальних фінансових криз. Воно підкреслює необхідність міжнародної підтримки та економічної допомоги для стабілізації ситуації.

4. Порівняння з природними катастрофами. *The devastation left by the war in Ukraine can be compared to the aftermath of a major natural disaster* [50]. Використання образу природної катастрофи підкреслює масштаби руйнувань і гуманітарну кризу в Україні. Це порівняння допомагає викликати співчуття та підтримку з боку міжнародної спільноти.

Через такі порівняння Байден не лише робить свої промови більш емоційно насиченими, але й допомагає слухачам краще зрозуміти складну ситуацію в Україні, використовуючи знайомі образи та аналогії.

2.2.3 Гіперболи

Аналіз гіпербол у промовах Джо Байдена може дати глибоке розуміння того, як він використовує перебільшення для підкреслення значення або важливості України. Гіпербола є потужним риторичним засобом, який може посилювати емоційний вплив і допомагати в досягненні певних комунікативних цілей[65]. У промовах Джо Байдена про Україну можна знайти кілька прикладів гіпербол, які допомагають

підкреслити його основні меседжі та досягти емоційного впливу на аудиторію.

1. *Ukraine is the frontline in the battle for freedom around the world* [50]. Це твердження перебільшує реальність, роблячи акцент на тому, що Україна є головним борцем за свободу у світі. Хоча Україна дійсно має важливе значення у боротьбі за свої права та незалежність, Байден використовує гіперболу, щоб підкреслити важливість підтримки України та показати її як символ глобальної боротьби за свободу.

2. *We will support Ukraine by all means necessary* [50]. Ця гіпербола передбачає, що Сполучені Штати використовують кожний доступний ресурс для підтримки України, що є певним перебільшенням. Насправді, допомога може бути обмеженою різними факторами, такими як політичні рішення, фінансові обмеження тощо. Байден використовує цю гіперболу для підкреслення рішучості США у підтримці України.

3. *Millions of people around the world are praying for Ukraine* [66]. Це твердження є перебільшенням, яке підкреслює глобальну підтримку України. Байден використовує цю гіперболу, щоб створити враження великого міжнародного руху на підтримку України та мобілізувати ще більше людей для підтримки.

4. *Russian aggression threatens the stability of the entire world* [70]. Це твердження перебільшує масштаби загрози, створюваної російською агресією, щоб акцентувати на серйозності ситуації. Байден використовує гіперболу, щоб підкреслити, що ситуація в Україні має глобальні наслідки і потребує міжнародної уваги та дій.

5. *The courage of the Ukrainian people is an inspiration to everyone who believes in freedom and democracy* [66]. Це твердження перебільшує, роблячи акцент на тому, що мужність українців є джерелом натхнення для всіх, хто вірить у свободу і демократію. Байден використовує цю

гіперболу, щоб підкреслити важливість підтримки України та показати її як приклад для всього світу.

Гіперболи у промовах Байдена про Україну служать для підсилення емоційного впливу його меседжів, залучення міжнародної підтримки та мобілізації дій на підтримку України. Вони допомагають створити відчуття терміновості та важливості ситуації, а також сприяти солідарності та рішучості у відповідь на виклики, з якими стикається Україна.

2.2.4 Анафори

Аналіз анафор у промовах Джо Байдена важливий для розуміння того, як він використовує повторення для підкреслення значення і ролі України. Анафора – це риторичний прийом, при якому одне й те саме слово або фраза повторюється на початку кількох речень або фраз. Цей прийом може створювати ритм, підсилювати ключові ідеї та допомагати в переконанні аудиторії[63]. Наведемо декілька яскравих прикладів.

1. *We will stand by Ukraine. We will support Ukraine. We will defend Ukraine's sovereignty* [69]. Цей приклад анафори демонструє послідовність і зобов'язання США щодо підтримки України. Повторення *we will* підкреслює рішучість та безперервність дій, що створює відчуття надійності та стабільності для слухачів. Це також надає промові ритмічності і підсилює емоційний вплив.

2. *Together, we fight for freedom. Together, we fight for democracy. Together, we fight for justice* [71]. У цьому прикладі повторення *Together, we fight* підкреслює єдність та спільну мету. Використання анафори створює відчуття колективної відповідальності та солідарності між США та Україною. Це також мобілізує слухачів, нагадуючи про спільні цінності і цілі, які важливі для обох країн.

3. *No matter how long it takes, no matter how hard it gets, no matter the cost, we will be there for Ukraine* [72]. Анафора *no matter* підкреслює безумовну підтримку та відданість. Це створює враження, що США готові до будь-яких викликів та перешкод, які можуть виникнути на шляху підтримки України. Таке повторення додає переконливості і впевненості в словах президента.

4. *For the sake of peace, for the sake of stability, for the sake of our common future, we must stand with Ukraine* [50]. Цей приклад використовує повторення *for the sake of* для акцентування на причинах та мотивах дій США. Анафора підкреслює важливість підтримки України для досягнення ширших міжнародних цілей, таких як мир, стабільність і спільне майбутнє. Це створює зв'язок між локальними діями і глобальними наслідками, надаючи словам більшої ваги.

5. *We will not waver. We will not falter. We will not fail in our commitment to Ukraine* [73]. Повторення *we will not* створює сильне враження рішучості та непохитності. Це підкреслює впевненість у своїх діях та готовність долати будь-які труднощі. Анафора надає промові потужності і впевненості, що може надихнути слухачів і зміцнити їх віру у підтримку США.

Ці приклади показують, як анафора може підсилювати емоційний вплив промови, роблячи її більш переконливою та натхненною. Джо Байден використовує цей риторичний прийом, щоб підкреслити важливі меседжі, створити відчуття єдності та рішучості, а також надихнути слухачів на спільні дії.

Отже, у другому розділі магістерської роботи проведено детальний аналіз мовних засобів, які використовуються у промовах Джо Байдена для опису України, зокрема його стратегічних та політичних поглядів. Лексичний аналіз виявив, що президент США систематично використовує

різні терміни для підкреслення ролі України у світовій політиці та її значення у міжнародних відносинах:

- Військові терміни, що підкреслюють акцент на підтримці обороноздатності України та захисту її територіальної цілісності.

- Політичні терміни, що підкреслюють роль України як частини ширшої міжнародної системи безпеки, а також важливість її підтримки з боку союзників.

- Економічні терміни, що підкреслюють значення підтримки економіки України, демонструючи пріоритет її економічного розвитку як важливого елементу глобальної стратегії.

- Фразеологічні звороти. Застосування ідіом, що надають промова емоційного відтінку та підкреслює стійкість і непохитність України.

Стилістичні засоби забезпечують посилення емоційного впливу та підсилюють аргументацію:

- Метафори, що підкреслюють роль України як символу надії та демократії, акцентуючи увагу на її боротьбі за свободу.

- Порівняння, що допомагають слухачам провести паралелі між боротьбою України та ширшими демократичними цінностями.

- Гіперболи, що підсилюють враження від масштабів подій, роблячи повідомлення більш впливовими.

- Анафори, що сприяють ритмічності промови, акцентуючи важливі ідеї та створюючи емоційний резонанс у слухачів.

Отже, аналіз промов Джо Байдена демонструє, що лексичні та стилістичні засоби є потужними інструментами для формування позитивного образу України, підкреслення її значущості на світовій арені та акцентування важливості її підтримки у вирішальні моменти.

РОЗДІЛ 3 ОБРАЗ УКРАЇНИ У ПРОМОВАХ ДОНАЛЬДА ТРАМПА

3.1. Аналіз лексичних засобів у промовах президента

Аналіз лексичних засобів у промовах президента Дональда Трампа може бути проведений за декількома напрямками, включаючи риторичні прийоми, словниковий запас, тон і стиль його мовлення.

Серед риторичних засобів, що використовує Д.Трамп можна виділити наступні: анафора, епістрофа, гіпербола, метафора.

Анафора - повторення одних і тих самих слів на початку речень чи фраз для наголосу. Приклади ми можемо знайти в промові колишнього президента: *We will make America strong again. We will make America proud again. We will make America safe again*[74].

Епістрофа – це повторення слів чи фраз наприкінці речень чи фраз. Наприклад: *We will win, we will win big*[74].

Гіпербола використовується для посилення емоційного впливу з ефектом перебільшення. Наприклад: *Nobody builds walls better than me*[75].

Метафора являє собою використання образних порівнянь для створення яскравих образів. Наприклад: *Drain the swamp*[76].

Трамп часто використовує просту, доступну лексику, яка апелює до широкої аудиторії. Його мова включає:

— Сильні слова і вирази *winning, loser, great, tremendous, disaster*[74,75].

— Позитивні та негативні конотації, тобто використання слів з позитивним або негативним забарвленням для формування громадської думки.

— Повторювані фрази: *Make America Great Again*[74].

Важливо, що Дональд Трамп відрізняється своїм власним оригінальним тоном та стилем. Йому характерний популістський стиль та

агресивний і конфронтаційний тон. Трамп часто використовує мову, яка апелює до емоцій і інстинктів простих людей, протиставляючи себе політичному істеблїшменту. Наприклад: *They are all talk and no action*[77]. Також він часто критикує і нападає на своїх опонентів, використовуючи принизливі епітети. Наприклад: *Crooked Hillary, Sleepy Joe*[78]. Також, Трамповим промовам характерна прямота та різкість, що створює враження відкритості і чесності. Наприклад: *The fake news media is not my enemy. It is the enemy of the American people*[77].

Аналізуючи лексичні засоби в промовах Дональда Трампа, можна помітити його схильність до використання простих, зрозумілих слів і риторичних прийомів, що дозволяють йому ефективно комунікувати з широкою аудиторією і створювати яскраві, емоційні образи.

3.1.1 Використання термінології

Використання термінології у промовах Дональда Трампа є ще одним важливим аспектом для аналізу. Він часто використовує специфічні терміни, щоб підкреслити свої політичні позиції, викликати емоційний відгук у аудиторії або сформуванати негативний імідж своїх опонентів.

Загалом, використання термінології у промовах Дональда Трампа характеризується кількома ключовими аспектами, які відображають його політичний стиль і риторіку. Перш за все – це простота та зрозумілість. Трамп часто використовує прості, зрозумілі терміни, щоб залучити широку аудиторію. Він уникає складних політичних термінів, що робить його промови більш доступними для звичайних громадян. Наприклад, замість складних економічних термінів він говорить *jobs, taxes, economic growth*[75,76].

По друге, Трамп активно використовує емоційно заряджену термінологію, щоб викликати реакції аудиторії. Наприклад, він часто

говорить *Make America Great Again*, що апелює до націоналізму і гордості[74].

Також, у своїх промовах Трамп використовує військову термінологію для підкреслення сили та рішучості. Наприклад, він говорить *fighting terrorism* та *protecting our country*, що підкреслює його позицію щодо національної безпеки[75].

Він часто використовує терміни, пов'язані з економічною політикою, такі як *trade deals, economic nationalism, jobs, tax cuts*[75.77]. Ці терміни підкреслюють його економічні пріоритети та пропозиції.

Трамп часто використовує терміни, що мають негативний підтекст щодо своїх опонентів, такі як *the left, globalists, corrupt politicians*[77]. Це створює контраст між "ми" та "вони" і допомагає зміцнити його підтримку серед прихильників.

Колишній президент США, часто використовує терміни, що обіцяють зміни та реформи, такі як *We will change the system; We will fight for our people; We will stop illegal immigration*[77]. Ці фрази допомагають створити образ активного лідера, який готовий діяти.

Дональд Трамп часто використовує термінологію, щоб викликати сильні емоції у своїх прихильників, створити прості й зрозумілі меседжі, та дискредитувати своїх опонентів. Його термінологія часто поляризує і направлена на створення чітких поділів між "своїми" і "чужими". Це сприяє мобілізації його бази підтримки і створенню чіткої ідентичності його політичного руху.

3.1.1.1 Військові терміни

Аналіз лексичних засобів у промовах Дональда Трампа, особливо у темах, що стосуються військових питань і України, показує, як він

використовує специфічні терміни для підкреслення своїх політичних позицій і формування громадської думки.

У своїх промовах про війну в Україні Дональд Трамп використовує кілька ключових військових термінів та концепцій, підкреслюючи їх в контексті своєї критики війни та політики США щодо підтримки України:

1. негайне припинення війни;
2. військова допомога Україні;
3. американські війська.

Перша концепція – це негайне припинення війни.

- *Ukraine should have given up a little bit to appease Moscow and avoid a bloody conflict with its invading neighbor, which he said didn't need to happen*[79]. Трамп неодноразово заявляв, що може зупинити війну в Україні за 24 години після повернення до влади. Він наголошує на необхідності переговорів між Росією та Україною, без конкретизації того, як саме він планує досягти цього, однак часто апелює ти, що Україні слід поступитися територіями використовуючи вираз *should have given up a little bit to appease Moscow*.

- *We continue to give billions of dollars to a man who refuses to make a deal, Zelenskyu*[80]. Також, Трамп часто говорить про мирний договір як кращу альтернативу затяжним бойовим діям та про те, що Зеленський відмовляється від даної альтернативи .

Другою концепцією є військова допомога Україні. *We're giving them hundreds of billions of dollars, and we're in debt ourselves... They should be paying us back*[81]. Трамп різко критикує обсяги військової допомоги, яку США надають Україні. Він закликає до припинення або скорочення цієї допомоги, стверджуючи, що Сполучені Штати не повинні витрачати ресурси на іноземні конфлікти.

Третя концепція – це американські війська. *They're [the Democrats] not going to be satisfied until they send American kids to Ukraine, and that's*

what they're trying to do, And the moms and dads of America don't want their kids fighting Ukraine and Russia, and we're not going to have our soldiers die across the ocean[82]. Важливим аспектом є постійна відмова Трампа від ідеї відправки американських військ в Україну. Він наголошує, що не допустить участі США в конфлікті на боці України, попереджаючи про можливість ескалації та втрати серед американських солдатів.

Окрім того, слід розглянути ключові військові терміни, які використовує Трамп у своїх промовах. *We are giving Ukraine all the military aid they need to fight off the Russian aggression. It's crucial for the stability of the region and for our own national security* [75]. Трамп часто використовує термін *military aid* для обговорення підтримки інших країн, зокрема України, у їхніх військових конфліктах. Тут Трамп використовує терміни *military aid* і *Russian aggression* для підкреслення серйозності ситуації.

We are increasing defense spending to ensure that our military is well-equipped and ready to respond to any threats from hostile nations[75]. Термін *defense spending* акцентує увагу на важливості фінансування для підтримки військової потужності США, що також має відношення до їхньої політики стосовно України.

Our strategic interests in Eastern Europe are crucial for maintaining global stability [74]. Використання терміна *strategic interests* підкреслює важливість регіону для США і роль України в цій стратегії.

We need to demonstrate our military strength to deter aggression from any adversary[74]. Термін, що підкреслює потужність і ефективність військових сил.

We are providing tactical support to our allies to ensure they can effectively counteract any threats[77]. Термін *tactical support* тут вказує на конкретні форми допомоги, які допомагають Україні у військових діях.

Отже, риторика Трампа часто базується на ідеях про завершення війни шляхом переговорів і зменшення військової допомоги Україні, що

викликає значні дискусії в міжнародних політичних колах. Військові терміни, що ним використовуються у контексті України, часто акцентують увагу на підтримці військових і стратегічних інтересів США. Ці терміни допомагають йому формувати чіткі меседжі, що підкреслюють важливість американської політики щодо України і її роль у глобальній стратегії.

3.1.1.2 Політичні терміни

Аналіз лексичних засобів у промовах Дональда Трампа в темах, що стосуються України, показує, як він використовує політичні терміни для формування власної політичної позиції і впливу на громадську думку. Розглянемо кілька ключових політичних термінів, які Трамп використовує у цьому контексті.

He's very, very strongly looking into all sorts of corruption and some of the problems they've had over the years [83]. Трамп використовує термін *corruption* для підкреслення своєї критики на адресу українського уряду та політичної системи. Цей термін стає важливим елементом його риторики, через який він прагне акцентувати увагу на проблемах управління в Україні. Таким чином, Трамп намагається обґрунтувати свою політичну позицію щодо необхідності перевірок та реформ, позиціонуючи себе як лідера, який виступає проти корупції та несправедливості в міжнародних відносинах. Це також слугує для створення іміджу, що його дії спрямовані на захист національних інтересів США.

The United States provides significant foreign aid to Ukraine to support their fight against Russian aggression[74]. Термін *foreign aid* акцентує на ролі США як міжнародного донора, що підкреслює зобов'язання Америки у підтримці України. Це також може бути використано для виправдання політичних або економічних умов, які накладаються на допомогу.

Supporting Ukraine is a critical part of our geopolitical strategy to counter Russian influence in Eastern Europe[74]. Термін geopolitical strategy допомагає Трампу обґрунтувати підтримку України як частину ширшої стратегії США щодо стримування Росії. Це підкреслює важливість України для американської зовнішньої політики і національної безпеки.

We are working closely with our allies to ensure that Ukraine receives the support it needs to stand up to Russian aggression[74]. Термін allied support вказує на координацію з міжнародними партнерами і підкреслює солідарність із союзниками в підтримці України. Це може бути використано для демонстрації глобальної підтримки та координації з іншими країнами.

Our engagement in Ukraine is essential to protect our national interests in the region and maintain global stability[83]. Термін national interest підкреслює, що підтримка України є важливою для США з точки зору їхніх власних стратегічних цілей. Це може бути використано для обґрунтування витрат і зобов'язань, пов'язаних із політикою США в Україні.

Політичні терміни, які Дональд Трамп використовує у темах про Україну, допомагають йому формувати чіткі меседжі, підкреслювати важливість стратегічної підтримки і обґрунтовувати політичні рішення. Вони дозволяють йому позиціонувати США як активного гравця на міжнародній арені і виправдовувати свою політику у контексті глобальних та національних інтересів.

3.1.1.3 Аналіз економічних термінів

Аналіз економічних термінів у промовах президента Дональда Трампа стосовно України дозволяє зрозуміти, як він формулює свою політику та позицію в цьому контексті. В промовах часто

використовуються кілька важливих економічних термінів, що підкреслюють його позицію стосовно ролі Сполучених Штатів у фінансуванні цього конфлікту. Наведемо декілька основних термінів які він використовує.

1. *We should be doing this through loans, not just giving away money*[81]. Трамп неодноразово заявляв, що замість прямої військової допомоги, Україна має отримувати підтримку у вигляді позик, які вона повинна буде повернути. Він висловлював невдоволення тим, що США надають значні кошти, не отримуючи нічого взамін, вказуючи на необхідність компенсування витрат. Трамп акцентує увагу на тому, що США мають власні фінансові проблеми, такі як дефіцит бюджету, тому не можуть дозволити собі продовжувати фінансувати інші країни, включаючи Україну. Він вважає, що такі витрати повинні бути обмежені для збереження фінансової стабільності США.

2. *We're in debt up to our eyeballs, we're giving billions to Ukraine. I love to help people, but we have to put America first. Why are we funding a war that's not our fight, while our own borders are wide open, and we're drowning in debt? This is not in our national interest*[81]. Трамп підкреслює, що будь-які витрати США повинні відповідати національним інтересам. Він ставить під сумнів, чи дійсно підтримка України є пріоритетом для американської економіки, особливо на тлі зростання боргу і дефіциту всередині країни. Ці терміни відображають загальну економічну позицію Трампа, спрямовану на скорочення витрат США на закордонні конфлікти та оптимізацію внутрішніх ресурсів країни.

3. *We have imposed tough sanctions on Russia to limit their economic capabilities and support Ukraine in its fight against Russian aggression*[81]. Термін sanctions використовується для опису економічних заходів, спрямованих на ослаблення Росії. Це підкреслює економічний тиск, який

США намагаються створити для підтримки України, обмежуючи ресурси агресора.

4. *Our assistance is aimed at economic stabilization in Ukraine, ensuring that their economy can withstand external pressures*[83]. Термін economic stabilization відображає зусилля США, спрямовані на підтримку економічного розвитку України. Це вказує на стратегічний підхід до забезпечення довгострокової стабільності.

5. *We are imposing trade restrictions on Russia to reduce their ability to finance military operations and to support Ukraine's economic growth.* [81]. Термін trade restrictions описує обмеження на торгові відносини з Росією, що має на меті зменшити її економічні можливості і таким чином підтримати Україну.

6. *We are encouraging international investments in Ukraine to boost their economy and create jobs* [80]. Термін investment використовує Трамп для підкреслення важливості залучення капіталу в економіку України. Це сприяє економічному розвитку і демонструє підтримку з боку США та інших міжнародних партнерів.

7. *And we'll be doing — we're doing trading already, but we should be doing a lot more trading with Ukraine* [83]. Використання економічних термінів, таких як trading у промовах Дональда Трампа, показує його прагнення побудувати двосторонні економічні зв'язки та підкреслити потенціал для розширення співпраці між США та Україною. Фраза we should be doing a lot more trading with Ukraine свідчить про намір Трампа збільшити обсяги торгівлі, що слугує для підсилення економічних інтересів США та демонстрації підтримки України в її прагненні до інтеграції у світову економіку. Така риторика також допомагає створювати імідж Трампа як лідера, який акцентує увагу на взаємовигідних економічних відносинах, зокрема на відкритті нових ринків та зміцненні міжнародної торгівлі.

Отже, економічні терміни, які використовує Дональд Трамп у контексті України, дозволяють йому підкреслювати важливість фінансової допомоги, санкцій, стабілізації і інвестицій. Ці терміни допомагають йому формулювати чіткі меседжі щодо підтримки України, обґрунтовувати політику США і демонструвати їхню активну роль у міжнародних справах.

3.1.1.4 Фразеологічні звороти

Дональд Трамп відомий своїм унікальним стилем політичної риторики, який включає активне використання фразеологічних зворотів. Ці вирази допомагають не тільки спростити складні політичні питання, але й створюють емоційний зв'язок з аудиторією, надаючи його промовам доступності та чіткої позиції. У промовах, що стосуються війни в Україні, Трамп також використовує такі звороти, які підкреслюють його політичні погляди та впливають на сприйняття міжнародних подій.

1. *We want to help Ukraine, but it must be done in a way that puts America first*[80]. Фразеологічний зворот *America first* є одним з ключових у риториці Дональда Трампа, зокрема у висловлюваннях щодо зовнішньої політики. У цьому контексті він служить для зміцнення націоналістичної риторики, яка підкреслює пріоритет американських інтересів над глобальними питаннями. Вона спрямована на аудиторію, яка підтримує ізоляціоністську політику та прагне уникнути втручання у закордонні конфлікти. Цей фразеологізм також викликає у слухачів почуття патріотизму, що є ефективним інструментом для зміцнення підтримки його політичної платформи.

2. *The problem with what's happening in Ukraine is weak leadership. Under strong leadership, this wouldn't have happened*[81]. Відносно політики США у війні в Україні Трамп неодноразово використовував фразеологізм

weak leadership для критики адміністрації Джо Байдена. Цей вираз підкреслює спрощене пояснення складної міжнародної ситуації. Зворот має негативну конотацію та спрямований на дискредитацію політичних опонентів. Використовуючи цей фразеологізм, Трамп намагається викликати у слухачів образ нестабільності й слабкості, що, за його словами, сприяло виникненню конфлікту в Україні.

3. *If I were president, we would get tough on Russia and Ukraine. No one would dare challenge us*[83]. У своїх промовах Трамп часто закликає до більш агресивних дій, використовуючи зворот *get tough*. Цей фразеологізм відображає Трампівське прагнення до рішучих і силових методів у вирішенні міжнародних конфліктів. Він підсилює імідж Трампа як політика, який діє жорстко і безкомпромісно. Використовуючи цей вираз, він апелює до прихильників, які вважають, що США повинні проявляти більшу силу на міжнародній арені.

4. *The swamp is so deep that they can't make the right decisions about Ukraine. They're all part of the problem*[76]. Зворот *the swamp* Трамп використовує для позначення корумпованого політичного класу у Вашингтоні, який, на його думку, не здатний ефективно діяти у конфлікті з Україною. Ця фраза створює образ бюрократії та корупції, що підживлює негативне ставлення до політичних еліт. У контексті війни в Україні цей зворот підкреслює недовіру до існуючих урядових структур і політичних рішень. Він служить для мобілізації підтримки його антисистемної платформи.

Фразеологічні звороти у промовах Дональда Трампа є важливим елементом його політичної риторики. Вони дозволяють йому передавати складні міжнародні питання в доступній формі, спрощуючи конфлікти та викликаючи емоційний відгук у аудиторії. Вирази на кшталт *America first*, *weak leadership*, *get tough* і *the swamp* допомагають Трампу розвивати власний політичний наратив, який підкреслює патріотизм, силу й

боротьбу проти корумпованих еліт. Ці звороти, будучи частиною його стилю, є інструментами, що впливають на громадську думку і політичний дискурс щодо війни в Україні.

3.2 Аналіз стилістичних засобів на позначення України

Аналіз стилістичних засобів на позначення України в промовах Дональда Трампа допомагає зрозуміти, як він формулює своє ставлення до цієї країни і як створює її образ у свідомості американської та міжнародної аудиторії. Трамп використовує різні стилістичні прийоми для підкреслення певних аспектів України та її значення в контексті міжнародної політики. Розглянемо кілька ключових стилістичних засобів та їх аналіз.

1. Метафори. Вони використовуються для створення яскравих і зрозумілих образів. Приклад: *Ukraine is on the front lines of the battle for democracy in Eastern Europe*[74]. Метафора on the front lines підкреслює роль України як активного учасника в боротьбі за демократію. Це створює образ України як країни, яка стоїть на передовій боротьби за цінності, що особливо важливо для підкреслення її стратегічного значення для США.

2. Гіперболи. Вони використовуються для перебільшення і підкреслення важливості або серйозності ситуації. Приклад: *But whatever he can do in terms of corruption, because the corruption is massive*[80]. Трамп перебільшує рівень корупції, щоб зробити тему більш важливою для аудиторії. Слово massive викликає сильні емоційні реакції і змушує аудиторію зосередитися на серйозності проблеми.

3. Епітети. Вони додають емоційного забарвлення і конкретизують характеристики. Приклад: *That will make you great personally, and it'll also be so tremendous for your nation, in terms of what you want to do and where you want to take it*[83]. Слова great і tremendous не просто описують дії чи

результати, а роблять їх більш емоційно забарвленими. Це спонукає слухача відчувати значущість дій і результатів, про які йдеться. Обидва епітети мотивують і заохочують слухача, натякаючи, що дії не лише принесуть успіх на особистому рівні, а й матимуть величезний вплив на країну.

4. Анафора. Цей прийом повтору слів на початку речень або фраз використовується для підсилення ключових ідей та створення ритмічної структури, яка легше запам'ятовується аудиторією. Наприклад: *Ukraine needs our support. Ukraine deserves our help*[80]. Анафора тут підкреслює постійну увагу до України як до держави, що втілює західні цінності свободи та демократії. Повторення *Ukraine* підсилює важливість цієї країни в політичному дискурсі Трампа.

5. Риторичні питання. Вони допомагають залучити аудиторію до роздумів і підсилити драматизм промови. Наприклад: *How can we stand by while Ukraine fights for its survival?* [80]. Риторичне питання спонукає слухачів до моральної оцінки ситуації і акцентує увагу на відповідальності США перед Україною. Це підсилює емоційний вплив промови та робить її більш переконливою

6. Порівняння. У промовах Трампа часто використовуються порівняння для підкреслення важливості підтримки України в глобальному контексті. Наприклад: *Supporting Ukraine is like defending democracy itself*[83]. Таке порівняння робить ситуацію більш зрозумілою для аудиторії та підкреслює, що підтримка України є частиною ширшої боротьби за світові демократичні цінності.

Дональд Трамп у своїх промовах про Україну використовує широкий спектр стилістичних засобів — метафори, гіперболи, епітети, анафору, риторичні питання та порівняння, щоб передати своє ставлення до цієї країни та підкреслити її значення на міжнародній арені. Ці риторичні прийоми дозволяють Трампу сформулювати чіткий і яскравий

образ України як країни, що перебуває на передовій боротьби за демократію, але водночас страждає від внутрішніх проблем, таких як корупція. Через стилістичні засоби Трамп створює емоційний і водночас політично насичений дискурс, який формує сприйняття України як важливого гравця на міжнародній арені. Таким чином, використання цих прийомів дозволяє посилити риторичний ефект промов, роблячи їх більш впливовими та переконливими для широкої аудиторії.

3.2.1 Метафори

Метафори є одним з ключових інструментів політичного дискурсу, які Дональд Трамп активно використовує у своїх промовах, зокрема щодо війни в Україні. Вони допомагають створити емоційний резонанс, впливати на сприйняття слухачів та формувати певну картину реальності. Нижче наведено кілька прикладів метафор із промов Дональда Трампа про війну в Україні та їхній короткий аналіз.

Ukraine has become a battlefield for freedom, where the forces of good are fighting against the forces of evil[83]. Трамп використовує метафору *Ukraine has become a battlefield for freedom*, щоб зобразити Україну як символічний простір, де відбувається боротьба між добром і злом. Це протистояння надає конфлікту морального змісту та показує, що підтримка України є підтримкою універсальних цінностей свободи й демократії.

Putin's regime is using the iron fist of aggression to crush Ukraine's sovereignty[84]. Тут агресія Росії описується через метафору *the iron fist*. Такий вираз підкреслює жорстокість та насильницький характер дій російської сторони. Метафора *the iron fist* акцентує на безжальності та безкомпромісності, водночас викликаючи асоціації з тоталітарними режимами.

The storm of war unleashed by Russia has swept across Ukraine, bringing destruction and devastation[80]. Метафора *The storm of war* передає масштабність і руйнівну силу військових дій, порівнюючи війну з природною стихією. Шторм як символ неконтрольованої, хаотичної та потужної сили наголошує на нещадності та некерованості подій, які знищують усе на своєму шляху.

Despite the horrors they face, the Ukrainian people are standing tall, showing incredible strength and resilience[78]. Метафора *standing tall* показує мужність і стійкість українців перед агресією. Це зображення підтримує наратив про непереможний дух і відвагу, де фізична висота символізує моральну велич і готовність до боротьби за свою незалежність.

Putin has set a fire in Europe, and it's threatening to spread beyond Ukraine's borders[81]. Метафора *set a fire* підкреслює небезпеку конфлікту, який може поширюватися як вогонь, що вийшов з-під контролю. Вогонь тут символізує хаос, руйнацію та загрозу для стабільності в регіоні, що водночас може вплинути на всю Європу.

NATO must act as a shield of strength and unity to protect Ukraine and ensure peace in Europe[78]. Метафора *a shield of strength and unity* використовується для зображення НАТО як оборонного механізму, що має захищати Україну та Європу від загроз. Щит є традиційним символом захисту, а його асоціація з силою та єдністю підкреслює, що лише спільні зусилля можуть забезпечити стабільність і безпеку.

Метафори, які використовує Дональд Трамп у своїх промовах про війну в Україні, націлені на те, щоб викликати емоційний відгук у слухачів та донести певні смисли. Через метафори політичні події подаються як битва між добром і злом, руйнівні стихії чи загрози, що потребують єдності та рішучих дій. Ці риторичні прийоми дозволяють політику будувати більш яскраві образи, що ефективно впливають на аудиторію та мобілізують підтримку.

3.2.2 Порівняння

Порівняння є важливим стилістичним засобом, що дозволяє політичним лідерам пояснювати складні явища через знайомі й зрозумілі образи. Дональд Трамп часто використовує порівняння у своїх промовах про війну в Україні, щоб викликати певні асоціації та посилити емоційний вплив на слухачів.

Putin's actions are like those of a tyrant straight out of history books, reminiscent of some of the worst dictators the world has seen[85]. Трамп порівнює дії Путіна з тиранами з підручників історії, що підкреслює жорстокість та аморальність російського лідера. Це порівняння створює зв'язок між сучасними подіями та негативними історичними прикладами, викликаючи у слухачів асоціації з тоталітаризмом і диктатурою.

The Ukrainian people are fighting like the American patriots who stood up to tyranny and fought for their freedom[83]. Це порівняння між українцями та американськими патріотами, що боролися за незалежність, допомагає Трампу пробудити в американській аудиторії емоційний відгук, нагадуючи про власну історію боротьби за свободу. Порівняння українців з американськими патріотами формує відчуття спільності боротьби проти гноблення.

The destruction and devastation we are seeing in Ukraine is like a scene straight out of World War II, with cities leveled and innocent civilians caught in the crossfire[83]. Порівняння сучасної ситуації в Україні з подіями Другої світової війни підкреслює масштаб руйнувань та трагедій, що відбуваються. Це викликає сильні емоції, адже Друга світова війна вважається однією з найжахливіших подій в історії людства, і таке порівняння створює образ глибокої катастрофи.

Ukraine is like the front line in the battle for democracy, where the forces of liberty are standing up against authoritarianism[83]. Трамп

порівнює Україну з передовою у битві за демократію. Це порівняння надає Україні символічного значення як країни, що бореться не лише за власну свободу, а й за глобальні демократичні цінності. Таке зображення робить Україну важливою для світової громадськості.

Russia's invasion is like a virus spreading chaos and instability across the region, threatening to infect the rest of Europe[85]. Порівняння вторгнення Росії з вірусом передає ідею загрози, яка поширюється і неконтрольовано завдає шкоди. Такий образ є дуже ефективним, оскільки вірус асоціюється з небезпекою для здоров'я та життя, і це порівняння викликає страх перед неконтрольованим поширенням конфлікту.

Порівняння, які Дональд Трамп використовує у своїх промовах про війну в Україні, виконують важливу функцію створення зрозумілих та емоційно насичених образів. Вони допомагають аудиторії краще усвідомити складні геополітичні процеси через знайомі історичні та символічні аналогії. Це робить політичний дискурс більш доступним і сприяє залученню підтримки на міжнародному рівні.

3.2.3 Гіперболи

Гіпербола, як стилістичний засіб, є перебільшенням для підкреслення значущості події або явища. У промовах Дональда Трампа про війну в Україні, гіперболи використовуються для акцентування серйозності ситуації, ролі США та інших країн у цьому конфлікті, а також для критики опонентів. Використання гіперболи допомагає Трампу створити яскраві образи, що залишають сильне емоційне враження на аудиторію.

This is the biggest disaster in international politics since World War II[83].Ця цитата є типовим прикладом гіперболи, де Трамп перебільшує масштаби війни, порівнюючи її з найбільш руйнівним конфліктом в історії

людства. Використання таких сильних порівнянь підкреслює, на думку Трампа, критичність ситуації і загрозу, яку війна несе міжнародній стабільності. Він таким чином позиціонує події в Україні як найважливіші з усіх міжнародних криз, щоб привернути максимальну увагу та виправдати свої позиції стосовно подій. У цій гіперболі Трамп намагається підвищити рівень тривоги і показати, що Українська війна вимагає негайної уваги, оскільки вона нібито перевершує всі інші конфлікти після 1945 року.

If I were president, this war could be stopped in 24 hours[74]. У цій гіперболі Трамп стверджує, що він, як президент, міг би вирішити конфлікт в Україні за один день. Це явно перебільшене твердження, яке має на меті показати його впевненість і компетентність як лідера. Трамп використовує гіперболу, щоб підкреслити свою переконаність у тому, що його методи дипломатії чи зовнішньої політики значно ефективніші за ті, які використовують інші лідери. Тут гіпербола слугує інструментом самопіару, позиціонуючи Трампа як сильного і рішучого лідера, який здатен швидко і ефективно вирішувати складні міжнародні проблеми, хоча це твердження є практично неможливим.

This war could destroy all of Europe[83]. Трамп, кажучи про можливі наслідки війни в Україні, використовує гіперболу, підкреслюючи, що конфлікт може призвести до повного знищення Європи. Це значне перебільшення потенційної загрози, яке спрямоване на те, щоб підвищити увагу до небезпеки ескалації та необхідності термінових дій. Використовуючи таку гіперболу, Трамп апелює до страхів аудиторії, наголошуючи на катастрофічних наслідках війни, що підкреслює його позицію щодо необхідності негайного втручання та вирішення конфлікту.

The Russians have never been this strong — this is the most powerful threat we have ever seen[85]. Ця гіпербола використовується для зображення Росії як безпрецедентної загрози для світу та США. Трамп

перебільшує міць Росії, щоб підкреслити небезпеку, з якою, на його думку, зіткнувся Захід через цю війну. Ця гіпербола спрямована на мобілізацію суспільної думки проти Росії та створення відчуття невідкладності у протистоянні російській агресії. Водночас, таке перебільшення може бути використане для критики чинної адміністрації, мовляв, через її слабкість ворог набрав величезної сили.

Гіперболи в промовах Дональда Трампа про війну в Україні відіграють важливу роль у створенні яскравих, емоційно насичених образів, які допомагають підкреслити серйозність ситуації або його особисті лідерські якості. Вони також слугують ефективним інструментом політичної риторики, спрямованим на формування відповідної реакції аудиторії, викликаючи страх, захоплення або тривогу.

3.2.4 Анафори

Анафора, як риторичний прийом, полягає у повторенні одного й того ж слова або фрази на початку сусідніх речень або фраз для створення емоційного напруження або акцентування певної ідеї. У промовах Дональда Трампа про війну в Україні анафора використовується для підкреслення важливості теми, викликів, з якими стикається Україна, та ролі США у вирішенні цього конфлікту.

We cannot forget the courage. We cannot ignore the sacrifices. We cannot abandon our allies[74]. У цій фразі Трамп використовує повторення *We cannot* на початку кожного речення, щоб підкреслити важливість визнання героїзму та зусиль українців. Ця структура допомагає створити ритм і зосередити увагу слухачів на ключових ідеях. Анафора тут посилює відчуття обов'язку та відповідальності, закликаючи аудиторію пам'ятати про жертви, які несе український народ. Це також формує емоційний зв'язок між США та Україною, вказуючи на необхідність підтримки.

We must act decisively. We must act swiftly. We must act together[83].

Трамп повторює *We must act* на початку кожного речення, щоб акцентувати на терміновості дій, які необхідні для підтримки України. Анафора в даному випадку підкреслює необхідність об'єднаних зусиль і швидкого реагування. Вона створює відчуття нагальності та заохочує слухачів до активних дій, щоб уникнути подальших трагедій.

They fight for their families. They fight for their homes. They fight for their future[80]. Ця фраза демонструє, як Трамп використовує повторення *They fight for* для підкреслення особистих мотивів українців у їхній боротьбі. Анафора підкреслює людський аспект війни, зауважуючи, що боротьба українського народу є не лише політичною, але й емоційною. Це закликає міжнародну спільноту підтримати Україну, визнаючи важливість захисту основних цінностей.

Our commitment is unwavering. Our support is unconditional. Our resolve is strong[83]. У цій цитаті Трамп використовує повторення *Our* для акцентування на рішучості та відданості США щодо підтримки України. Анафора створює відчуття єдності та сили, показуючи, що Америка стоїть пліч-о-пліч з Україною в її боротьбі. Це формує впевненість у тому, що США готові діяти на міжнародній арені.

Анафори в промовах Дональда Трампа про війну в Україні є потужними інструментами риторики, які підкреслюють важливість теми, емоційно заряджають аудиторію та сприяють формуванню чіткої позиції. Використання повторення дозволяє Трампу не лише залучити увагу слухачів, але й закріпити його меседжі, створюючи відчуття терміновості, підтримки та єдності.

3.3. Оцінка семантичних відтінків слів у контексті промов та їх вплив на створення образу України.

Оцінка семантичних відтінків слів у промовах політиків важлива для розуміння того, як формується образ країни, яка є предметом обговорення. У контексті промов Джо Байдена про Україну, це може включати вивчення того, як певні слова і вирази можуть змінювати сприйняття України в очах міжнародної аудиторії.

Можна виділити декілька аспектів оцінки семантичних відтінків слів.

1. Використання позитивних та негативних коннотацій. Джо Байден часто використовує терміни, що підкреслюють підтримку, стійкість і героїзм України. Наприклад, слова такі як *brave, heroic* можуть створювати образ України як нації, що бореться за свою свободу і демократію[50, 68]. Дональд Трамп, з іншого боку, використовує терміни, що акцентують увагу на проблемах або критичних аспектах. Наприклад, слова як *corrupt, ineffective, conflict, aggression*, можуть передавати негативні відтінки, формуючи уявлення про Україну як про країну з проблемами[52, 50].

2. Роль метафор та аналогій. Байден використовує метафори, що асоціюють Україну з героями або символами свободи, що створює позитивний і героїчний образ. Трамп використовує метафори, що порівнюють Україну з іншими країнами або ситуаціями, що дозволяє акцентувати певні аспекти або критичні моменти.

3. Контекстуальні акценти. Байден акцентує увагу на позитивних досягненнях України, таких як реформи, боротьба за демократичні цінності, що підкреслює підтримку і солідарність, коли Трамп акцентує увагу на економічних чи політичних проблемах, що зменшує загальне

позитивне сприйняття України і зосереджує увагу на внутрішніх питаннях.

4. Риторичні засоби. Байден часто використовує риторичні засоби, такі як позитивні оціночні судження та повторення ключових ідей, що створює чіткий і підтримуючий образ. У той час коли Трамп може використовувати різкі висловлювання, суперечливі чи контроверсійні заяви, що формують неоднозначний або скептичний образ.

5. Вплив на сприйняття аудиторії. Байден зазвичай намагається зміцнити підтримку і солідарність, що може підвищити позитивне сприйняття України серед своїх прихильників, а Трамп може формувати критичніше ставлення до України серед своїх прихильників, акцентуючи увагу на негативних аспектах або проблемах.

Також, при оцінюванні семантичних відтінків слів, слід звернути увагу на їхнє контекстуальне значення (див. табл. 3.1).

Таблиця 3.1

Приклади з промов Джо Байдена та Дональда Трампа, що містять слова для оцінювання контекстуального значення

Значення	Цитата з промови Байдена	Цитата з промови Трампа
Реальні досягнення	The Ukrainian people have shown incredible resilience and <u>courage in their pursuit of reform and democratic governance, proving that their commitment to freedom and progress is unwavering.</u>	We have worked to strengthen our alliances and partnerships, <u>including our support for Ukraine's efforts to combat aggression and pursue reforms.</u>
Виклики та труднощі	Ukraine's struggle is not just theirs; it is a <u>fight for the principles of freedom and sovereignty.</u> They need the support of the international community to prevail.	Ukraine faces significant challenges, including the <u>ongoing aggression from Russia, and it is our duty to stand with them during these difficult times.</u>

Продовж. табл. 3.1.

Риторичні ефекти	Метафори	<u>The dawn of freedom rises over Ukraine</u> as its people continue their fight for self-determination	Ukraine stands as <u>a shield of liberty on the edge of Europe</u> , defending democratic values against hostile forces.
	Символіка	<u>A beacon of hope</u> in Eastern Europe, Ukraine embodies the spirit of resilience	Ukraine is <u>a fortress of democracy, holding its ground amid turbulence</u> .
Сприйняття та імідж	Партнерство і союз	We <u>stand shoulder to shoulder with</u> Ukraine as a vital partner in defending the democratic fabric of Europe	Our strategic <u>partnerships are stronger than ever, and Ukraine remains a key ally</u> in ensuring peace and security in the region.
	Підтримка і допомога	We must <u>rally global support for Ukraine</u> , acknowledging that their fight is emblematic of the broader struggle for democracy.	<u>It is imperative that we continue to support Ukraine</u> in its pursuit of sovereignty and freedom.

Джерело: складено автором за [69,72,80,85].

Перше значення – це реальні досягнення. До них відносяться фрази, що описують успіхи України у реформуванні, економічному зростанні чи протидії агресії, можуть посилювати образ країни як надійного партнера.

Друге – це виклики та труднощі. Вони включають опис проблем, з якими стикається Україна, може використовуватися для підкреслення потреби у підтримці або акцентування на важливості міжнародної допомоги.

Третє – це риторичні ефекти такі як метафори та символіка. Метафори- це словесні образи, такі як the dawn of freedom або a shield of liberty, можуть надавати образу України символічний і натхненний відтінок[69,72,80]. Символіка – це вживання символічних слів, таких як а

fortress of democracy, може підкреслити важливість України в глобальному контексті[69].

Заключне значення – це сприйняття та імідж, що включає в себе дві категорії: партнерство і союз та підтримка і допомога. Термінологія партнерства і союзу, акцентує на стратегічному партнерстві, може формувати образ України як ключового союзника в міжнародних справах. Коли категорія підтримки і допомоги включає в себе вирази, що говорять про необхідність і значення міжнародної підтримки, можуть підкреслювати вразливість та залежність країни.

Для кращої оцінки семантичних відтінків слів у контексті промов Джо Байдена та Дональда Трампа та їх вплив на створення образу України, проаналізуємо їхні промови. Для аналізу обрано цитати з різних промов у різні періоди часу Джо Байдена.

Приклад 1. *We support Ukraine not only to stop aggression, but to defend the principles of freedom and independence, which are the basis of our common world*[50].

У даному прикладі ми можемо відслідкувати позитивні коннотації та емоційний вплив. Байден використовує терміни такі як *freedom, independence, principles*, які мають позитивний відтінок і підкреслюють героїчний і патріотичний образ України[50]. Це створює уявлення про Україну як про боротьбу за загальні демократичні цінності. Підкреслення *basis of our common world* намагається з'єднати боротьбу України з більш широким контекстом глобальних цінностей, що посилює емоційну підтримку та солідарність[50].

Приклад 2. *We will continue to provide Ukraine with the support it needs to defend its territorial integrity and recover from devastating attacks*[86].

В другому прикладі яскраво виражено позитивні коннотації та фокусування на відновленні. Слова *the support it needs, territorial integrity,*

recover from створюють образ України як сильної та стійкої нації, що потребує міжнародної підтримки для відновлення[86]. Вказівка на recover from devastating attacks підкреслює як Україна страждає від конфлікту, але також акцентує увагу на її відновлювальному потенціалі[86].

Приклад 3. *The United States and our allies will continue to support Ukraine in its commitment to peace and security, helping it build a future free of aggression and violence*[87].

Третій приклад також містить позитивні коннотації, а також зосередження на позитивному розвитку. Байден використовує терміни commitment, peace, security, build a future, що мають позитивний відтінок і акцентують увагу на конструктивній і прогресивній ролі України[87]. Підкреслюючи it build a future free of aggression and violence, Байден формує образ України як нації, що прагне до мирного і стабільного розвитку, що підвищує її міжнародний імідж як країни, яка заслуговує на підтримку[87].

Для аналізу обрано цитати з різних промов у різні періоди часу Дональда Трампа.

Приклад 1. *We observe corruption scandals in Ukraine and how this country uses our resources, but does not fulfill its obligations*[79].

У даному прикладі ми можемо відслідкувати негативні коннотації та критичний акцент. Трамп використовує терміни як corruption scandals, uses our resources, які мають негативний відтінок і формують образ України як країни з серйозними внутрішніми проблемами[79]. Фраза does not fulfill its obligations підкреслює відсутність довіри та підкреслює проблеми у відносинах між США та Україною, що може знижувати рівень підтримки[79].

Приклад 2. *We have already spent billions to help Ukraine, but the question is whether we really see the result, or is it just another round without real changes*[80].

В другому прикладі яскраво виражено скептицизм та фокусування на результатах. Трамп використовує терміни *spent billions, without real changes*, які викликають сумніви в ефективності допомоги і в результативності міжнародної підтримки[80]. Використання виразу *whether we really see the result, or is it just another round without real changes* може змусити аудиторію сумніватися в доцільності подальшої підтримки і підкреслює потенційні неефективності або проблеми[80].

Приклад 3. *Ukraine has received huge amounts of aid, but is this money really going as promised or just another example of American taxpayers spending their money without visible progress* [81].

Третій приклад також містить скептицизм та критику системи. Трамп використовує терміни *huge amounts of aid, without visible progress*, що створюють скептичний відтінок і натякають на можливу неефективність у використанні допомоги[81]. Фраза *just another example of American taxpayers spending their money* акцентує на потенційних недоліках або зловживаннях, що може підривати довіру до допомоги Україні і ставити під сумнів її ефективність[81].

Отже, аналіз цих прикладів показує, як різні відтінків слів формують образ України у промовах Байдена і Трампа. Байден намагається створити позитивний, героїчний образ України, акцентуючи на її боротьбі за свободу та відновленні, тоді як Трамп використовує слова з негативними коннотаціями, які можуть формувати критичніший і скептичний образ. Саме тому, аналіз семантичних відтінків в промовах кожного з президентів допомагає краще зрозуміти, як різні відтінків слів формують образ України і впливають на міжнародну політику та сприйняття.

3.4 Порівняльний аналіз вербалізації образу України в промовах Джо Байдена та Дональда Трампа

Порівняльний аналіз вербалізації образу України в промовах Джо Байдена та Дональда Трампа може висвітлити відмінності в їхніх підходах до представлення цієї країни. Для кращого розуміння наведемо декілька прикладів промов обох президентів (див. табл. 3.2).

Таблиця 3.2

Приклади з промов Джо Байдена та Дональда Трампа

Місце та дата промови	Приклад цитати	Аналіз
Приклади з промов Джо Байдена		
Промова у Варшаві, Польща (2022)	Ukraine is a symbol of stability, freedom and struggle for democratic values. The people of Ukraine have shown the world that they are ready to fight for their independence, and we must support them in this fight.	Байден використовує позитивний і підтримуючий тон, підкреслюючи стійкість і героїзм України. Він використовує метафори боротьби за демократичні цінності і незалежність.
Промова в ООН (2022)	We stand together with Ukraine against aggression and for the sovereignty of this great nation. Our partnership is not just strategic, but a moral obligation to the world community.	Байден акцентує на моральній та стратегічній підтримці України, використовуючи риторичні фігури для підкреслення важливості міжнародної єдності і зобов'язання.

Продовж. табл. 3.2.

Приклади з промов Дональда Трампа		
Промова на прес-конференції (2019)	I ask why the US spends so much money to support Ukraine, when our own interests and needs remain unresolved? We should be more prudent in spending on foreign aid.	Трамп фокусується на економічних витратах і вигодах для США, використовуючи прямолінійну риторику для вираження своїх сумнівів щодо фінансової допомоги Україні.
Промова на мітингу в Південній Кароліні (2020)	When I was president, we clearly showed that support for Ukraine should be measured by concrete results and reforms. You can't just spend money without real progress.	Трамп підкреслює необхідність звітності та конкретних результатів від підтримки України. Він використовує риторику, яка акцентує на ефективності витрат і реформ.

Джерело: складено автором за [51,53,80,81].

Згідно даного аналізу, можна виділити наступні аспекти порівняльного аналізу вербалізації образу України в промовах Джо Байдена та Дональда Трампа.

1. Тональність і емоційна оцінка. Як правило, Джо Байден використовує підтримуючий і позитивний тон при згадуванні України. Він акцентує увагу на стійкості, демократичних цінностях та боротьбі з агресією. Байден часто підкреслює важливість партнерства і підтримки з боку США. Наприклад, він може говорити про *supporting the independence of Ukraine* або *stability of the Ukrainian people*[51]. Тон Трампа в промовах може бути різноманітнішим, від обережного до критичного. В його висловлюваннях можуть зустрітися згадки про фінансові витрати або політичні витоки. Трамп може звертати увагу на витрати США на підтримку України або запитувати про ефективність цих витрат.

2. Використання риторичних фігур. Байден часто використовує риторичні фігури, такі як метафори і паралелізм, щоб підкреслити силу та героїзм України. Наприклад, він може використовувати образи боротьби добра і зла для підкреслення необхідності підтримки. Трамп може вдаватися до більш прямолінійних висловлювань, можливо, застосовуючи тропи для підкреслення економічних або політичних аспектів. Його риторика часто спрямована на конкретні результати або вартість, що може відобразитися в його використанні гіпербол або умовних конструкцій.

3. Акценти на політичних і економічних аспектах. У промовах Байдена часто підкреслюється стратегічне партнерство та важливість міжнародної підтримки для стабільності і відновлення України. В його виступах можна знайти акценти на економічній допомозі, військовій підтримці та санкціях проти агресора. Трамп може ставити акцент на витратах США на підтримку України і запитувати про рівень вигоди для США. Його промови можуть містити критичні питання про ефективність американської допомоги і міжнародних зобов'язань.

4. Стилiстичні особливості. Стилiь Байдена зазвичай є більш традиційним і формальним. Він часто використовує дипломатичні та ввічливі вирази, акцентуючи позитивний імідж України. Стилiь Трампа часто відрізняється прямоотою і іноді провокаційністю. Його виступи можуть бути більш неформальними і орієнтованими на конкретні проблеми, такі як витрати або політичні вигоди.

Отже, аналіз вербалізації образу України у промовах Байдена та Трампа демонструє різні підходи до подання цієї країни. Байден акцентує на підтримці і стратегічних зв'язках, тоді як Трамп може фокусуватися на економічних і політичних аспектах витрат і вигод. Ці відмінності відображають їхні політичні погляди і стратегії щодо зовнішньої політики.

ВИСНОВКИ

У ході дослідження було проведено ґрунтовний аналіз політичного дискурсу, зокрема мовних засобів, що використовуються для створення образу України у промовах американських президентів Джо Байдена та Дональда Трампа. В результаті було отримано такі ключові висновки:

1. Політичний дискурс як об'єкт лінгвістичних досліджень має складну структуру, яка відображає різноманітність мовних засобів та стилістичних прийомів, що використовуються для досягнення різних комунікативних цілей. Політичні промови відіграють важливу роль у формуванні суспільної думки та впливають на міжнародні відносини.

2. Типові характеристики політичної промови включають використання емоційно забарвлених слів, риторичних запитань, звернень до аудиторії та переконливих прийомів. Це дозволяє політикам створювати певні образи та підсилювати основні повідомлення своїх виступів.

3. Лексичні та стилістичні засоби у політичних промовах є ключовими для побудови аргументації та впливу на слухачів. Джо Байден і Дональд Трамп у своїх промовах використовували різноманітні мовні прийоми, що підкреслюють або відображають різні аспекти образу України.

4. Аналіз лексичних засобів показав, що використання термінології (військових, політичних та економічних термінів) було значущим для обох політиків. Байден підкреслював колективний захист, стратегічну підтримку та економічне відновлення, тоді як Трамп частіше акцентував увагу на національних інтересах США і ролі України в цьому контексті.

5. Аналіз стилістичних засобів виявив, що обидва політики використовували метафори, порівняння, гіперболи та анафори для

підсилення свого впливу. Байден частіше звертався до емоційних та символічних образів, позиціонуючи Україну як "маяк надії", тоді як Трамп застосовував більш прямолінійні і яскраві образи, підкреслюючи виклики і загрози.

6. Порівняльний аналіз показав, що Байден та Трамп відрізнялися у вербалізації образу України, що пов'язано з їхніми політичними підходами та загальними стратегіями. Байден наголошував на підтримці демократії та міжнародній солідарності, тоді як Трамп фокусувався на власних зовнішньополітичних інтересах і ризиках.

7. Загальна оцінка показала, що мовні засоби у промовах обох президентів значною мірою впливають на сприйняття аудиторією ролі та значення України на міжнародній арені. Лінгвістичні засоби, такі як метафори та термінологія, формують відповідні конотації, що відображають різні стратегічні наративи.

8. Проведене дослідження дозволило виявити важливі особливості використання лексичних та стилістичних засобів у промовах Джо Байдена та Дональда Трампа, що формують образ України у їхньому політичному дискурсі. Лексичний аналіз промов обох політиків показав, що вони широко застосовують терміни, фразеологізми та емоційно забарвлену лексику для передачі своїх поглядів та впливу на аудиторію. У промовах Джо Байдена переважають військові та політичні терміни, такі як "агресія", "суверенітет", "захист", що підкреслюють важливість підтримки України в умовах війни та зміцнення її оборонних спроможностей. Часте використання економічних термінів, таких як "санкції", "фінансова допомога" та "відновлення", відображає прагнення Байдена наголосити на необхідності економічної підтримки України для забезпечення її стабільності та розвитку. Застосування фразеологічних зворотів, наприклад, "стояти пліч-о-пліч", створює ефект єдності та солідарності з українським народом. Дональд Трамп, натомість,

використовує більш емоційно насичені висловлювання, акцентуючи на своїй рішучості та прагматичності. У його промовах часто зустрічаються військові терміни, такі як "оборонні системи" та "військова підтримка", а також політичні терміни, що відображають його підхід до питання національної безпеки та інтересів США. Економічні терміни, такі як "інвестиції" та "торгові відносини", свідчать про його намір підкреслити вигідні для Америки аспекти співпраці з Україною. Фразеологізми, такі як "відстоювати свободу", підсилюють його позицію як захисника демократичних цінностей.

9. Стилiстичний аналіз показав, що обидва політики активно використовують метафори для створення емоційного зв'язку з аудиторією. Наприклад, Байден описує Україну як "форпост демократії" або "маяк надії", підкреслюючи її роль як символу боротьби за свободу та демократичні ідеали. Трамп часто використовує метафори, що підкреслюють силу та рішучість, як-от "сталева воля" чи "незламний народ". Порівняння у промовах Байдена спрямовані на відображення спільності цінностей та історичних паралелей, наприклад, порівняння ситуації в Україні з боротьбою за незалежність інших народів. Трамп використовує порівняння для демонстрації контрастів та виділення успіхів своєї політики, зокрема порівнює Україну з іншими країнами, щоб підкреслити її стратегічне значення. Гіперболи у промовах обох політиків створюють додатковий драматичний ефект. Байден використовує такі вислови, як "історичний момент" або "безпрецедентна загроза", щоб підкреслити важливість подій, пов'язаних з Україною. Трамп застосовує гіперболи для посилення своєї риторики, наприклад, вирази на кшталт "неймовірна підтримка" чи "безпрецедентні заходи". Анафори в промовах Байдена служать для підсилення ключових меседжів і створення емоційного напруження. Наприклад, повтори на кшталт "ми будемо підтримувати", "ми не залишимо" допомагають акцентувати увагу на

незмінності позиції США. Трамп також використовує анафори, щоб підкреслити свої політичні наміри та стратегічні цілі, як-от повторення "ми досягнемо", "ми переможемо".

Отже, це дослідження підкреслює важливість аналізу політичного дискурсу для розуміння стратегій комунікації політиків і впливу мовних засобів на міжнародні відносини. Також, воно виявило, що обидва політики застосовують різноманітні лексичні та стилістичні засоби для створення образу України, кожен зі своєю специфікою та акцентами. Байден орієнтований на підкреслення солідарності та захисту демократичних цінностей, тоді як Трамп виділяє прагматичний підхід та національні інтереси США. Ці відмінності впливають на загальне сприйняття промов та образу України в міжнародному політичному дискурсі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Олена Ковальова. Політичний дискурс: сучасні лінгвістичні інтерпретації // Актуальні питання гуманітарних наук. – 2020. – №27. – С. 101–107.
2. Вусик Г. М. Сучасний політичний дискурс як об'єкт лінгвістичних досліджень // Вісник студентського наукового товариства ДонНУ імені Василя Стуса. – 2020. – №16. – С. 213–217.
3. Habermas J. Theory and Practice. – Boston: Beacon Press, 1974. – 310 p.
4. Костюк Ю. Вийди за рамки: мова, фрейми і пропаганда [Електронний ресурс]. 2022. Режим доступу до ресурсу: <https://kunsht.com.ua/articles/vijdi-za-ramki-mova-frejmi-i-propaganda>.
5. Lakoff G. Don't Think of an Elephant! London: Chelsea Green Publishing, 2014. – 192 с.
6. Lakoff G. The Political Mind. Vermont: Chelsea Green Publishing, 2009. – 143 с.
7. Tannen D. Talking from 9 to 5: Women and Men at Work. – New York: HarperCollins, 2003. – 368 с.
8. Tannen D. The Argument Culture: Moving from Debate to Dialogue [Electronic resource]. 1998. Access to the source: <https://www.washingtonpost.com/wp-srv/style/longterm/books/chap1/argumentculture.htm>.
9. Ван Дейк, Т. А. (1998). Ideology: A Multidisciplinary Approach. London: Sage. -238 с.
10. Водак, Р., & Майєр, М. (2009). Methods of Critical Discourse Analysis. London: Sage. – 240 с.
11. Худолій А.О. Політичний дискурс як об'єкт лінгвістичного аналізу / Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна»: збірник наукових праць. – Острог: Вид-во

Національного університету «Острозька академія», 2014. – Вип. 42. – С. 174-177.

12. Худолій А. О. Метафора у мові американських публіцистичних текстів. – Острог: Вид-во НауОА, 2000. – 128 с.

13. Кулик В. Дискурс українських медій: ідентичності, ідеології, владні стосунки, 2010. – 656 с.

14. Крапива, Ю. В. Політична промова як різновид політичної комунікації [Текст] / Ю. В. Крапива, Д. А. Крікун // Закарпатські філологічні студії : науковий журнал. – Ужгород : Видавничий дім "Гельветика", 2019. – Т. 2. – Вип. 11. – С. 42-45.

15. Подрез Ю. В. ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ МОДАЛЬНОСТІ У ТЕКСТАХ АНГЛОМОВНИХ ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВ [Електронний ресурс]. – 2021. – Режим доступу до ресурсу: <https://ktppam.kpi.ua/sites/default/files/img/%20Юлія%20Володимирівна.pdf>

16. Худолій А.О. Політичні стереотипи у геостратегії США: [монографія]. – Острог: Вид-во Національного університету «Острозька академія», 2009. – 150 с.

17. Кононенко Н. В. Назва статті // Зміни політичних режимів і перспективи зміцнення демократії в Україні : монографія / авт. кол.: Г. І. Зеленько (керівник, наук. ред.), Т. А. Бевз, С. Г. Брехаря та ін. Київ : ППІЕНД ім. І. Ф. Кураса НАН України, 2021. С. 144–147. – 416 с.

18. Зенгер, М. Політичні виступи: Структура та стратегії. Київ: Центр політичних досліджень, 2015. – 207 с.

19. Стецун М. С. ЗАСОБИ МОВЛЕННЄВОГО ВПЛИВУ В АНГЛОМОВНИХ МОТИВАЦІЙНИХ ПРОМОВАХ [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: <https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/61991/1/Диплом%20Стецун.pdf>

20. Сміт, А. Аналіз риторичних прийомів у політичних дебатах. Одеса: Пальміра, 2019. – 198 с.

21. Лакофф, Дж. Метафори, якими ми живемо. Київ: Видавництво Старого Лева, 2008. – 280 с.

22. Гаранжа А. О. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДИДЖИТАЛ-МЕДІА В УКРАЇНІ [Електронний ресурс]. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/56969/1/Дипломна%20робота_Гаранжа.pdf

23. Онуфрієнко Г. С. Історичні витоки риторики // Риторика : навч. посіб. для студентів ВНЗ; М-во освіти і науки України. – Київ, 2008. –С. 45–65.

24. Едельман, М. Символічна політика. Київ: Основи, 2001– 270 с.

25. Communicating ideologies : multidisciplinary perspectives on language, discourse, and social practice / Teun A. van Dijk, JoAnne Neff van Aertselaer,, Martin Pütz, International L.A.U.D. Symposium. – Frankfurt am Main: Peter Lang, 2004. – 671 с.

26. Борбенчук І. М. Лінгвостилістичні особливості англомовного політичного дискурсу та його відтворення українською мовою (на матеріалі промов Бориса Джонсона) [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: <https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/54115c6b-8746-44ef-af0a-d4e4ff42841d/content>.

27. Українська мова (рівень стандарту) : підруч. для 10 кл. закл. загальн. середн. освіти / Олександр Авраменко. – К. : Грамота, 2018. –208 с.

28. Ораторське мистецтво : навч.-метод. Пос іб. / авт.-уклад. : І. М. Плотницька, О. П. Левченко, З. Ф. Кудрявцева та ін. ; за ред. І. М. Плотницької, О. П. Левченко. – 2-ге вид., стер. – К. : НАДУ, 2011. – 128 с.

29. Комунікації в організаціях: процес, типи, зв'язки, бар'єри [Електронний ресурс]. – 2011. – Режим доступу до ресурсу: <https://ru.osvita.ua/vnz/reports/management/15040/>.

30. РИТОРИКА ЯК НАУКА Й МИСТЕЦТВО. РИТОРИЧНІ ВИМОГИ ДО МОВЦЯ. ІМІДЖ ОРАТОРА. ПРОФЕСІЙНИЙ ІМІДЖ. [Електронний ресурс]. – 2021. – Режим доступу до ресурсу: <https://naurok.com.ua/ritorika-yak-nauka-y-mistectvo-ritorichni-vimogi-do-movcy-imidzh-oratora-profesiyniy-imidzh-243249.html>.

31. Garsten, B., & Bruce, M. (2008). Audience Oriented Rhetoric: The Performative Turn in Democratic Speech. *Philosophy & Rhetoric*, 41(2), 130-148 с.

32. Goodnight, G. T. (1998). The Personal, Technical, and Public Spheres of Argument: A Speculative Inquiry into the Art of Public Deliberation. *Argumentation and Advocacy*, 35(1), 25-39 с.

33. Тищук І. В. ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ КОМУНІКАТИВНИХ СТРАТЕГІЙ ПЕРЕКОНАННЯ В НІМЕЦЬКОМОВНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ [Електронний ресурс] // 2020 – Режим доступу до ресурсу: <https://vo.uu.edu.ua> > tishuk_mahistr_2020

34. Riesen, Martin J. "The Use of Repetition in Political Speeches." *Journal of Rhetorical Studies*, vol. 23, no. 2, 2017, pp. 45-63.

35. Chera, Elizabeth. "Anaphora in Political Discourse: A Case Study of Presidential Speeches." *Political Linguistics Review*, vol. 12, no. 4, 2019, pp. 78-94.

36. Худолій, А. О. (A. Khudoliy) (2004) Функціональна спрямованість метафор у мові сучасних американських публіцистичних текстів (Functional Orientation of Metaphors in the Language of Modern American Journalistic Texts). Наукові записки, серія "Філологічна".

37. Тріада [Електронний ресурс] // Вікіпедія – Режим доступу до ресурсу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Тріада>

38. Алітерація [Електронний ресурс] // Вікіпедія – Режим доступу до ресурсу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Алітерація>

39. Johansson, J. G. (2017). Hyperbole in Political Rhetoric: A Double-Edged Sword. *Rhetoric & Public Affairs*, 20(3), 435-458.

40. Hart, C. (2010). Hyperbole and Political Extremism: A Critical Discourse Analysis. *Critical Discourse Studies*, 7(1), 21-36.

41. Resh, C. (2015). Presidential Rhetoric and Hyperbole: Analyzing Strategies of Exaggeration in Political Speeches. *American Communication Journal*, 17(2), 112-128.

42. ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ТА СТИЛІСТИЧНІ ЗАСОБИ У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ БІЛЛА КЛІНТОНА. Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: Серія «Філологія», 9(77), 172-175. [Електронний ресурс]. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://journals.oa.edu.ua/Philology/article/view/2843>

43. Семіотика // Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін. — Київ : Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України

44. Стадній А. С. ОСОБЛИВОСТІ СЕМАНТИКИ КОНОТАТИВНИХ ДІЄСЛІВ У МОВІ ЗМІ [Електронний ресурс] / А. С. Стадній – Режим доступу до ресурсу: https://ir.lib.vntu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/2725/stadniy_osobluv_semantuku_conot_diesliv.pdf?sequence=1.

45. Fillmore, C. J. (1982). Frame Semantics. In *The Linguistic Society of Korea (Ed.), Linguistics in the Morning Calm* (pp. 111-137). Seoul: Hanshin Publishing Co.

46. Fillmore, C. J. (1982). Frame Semantics. In *The Linguistic Society of Korea (Ed.), Linguistics in the Morning Calm* (pp. 111-137). Seoul: Hanshin Publishing Co.

47. Bourdieu, P. (1991). *Language and Symbolic Power*. Edited by John B. Thompson, translated by Gino Raymond and Matthew Adamson. Cambridge, MA: Harvard University Press.

48. Сила семіотики: розуміння знаків і символів у цифрову епоху [Електронний ресурс] // Жульєн Флоркін – Режим доступу до ресурсу: <https://julienflorkin.com/uk/marketing/semiotics/>.

49. Куньч З. Й. КЛАСИФІКАЦІЯ МОВНОСТИЛІСТИЧНИХ ЗАСОБІВ У РИТОРИЧНОМУ ВЧЕННІ ТЕОФАНА ПРОКОПОВИЧА / З. Й. Куньч // Термінологічний вісник 2015 / З. Й. Куньч., 2015. – (УДК 811.161.2; вип. 3). – С. 157–164.

50. Remarks by President Biden on Supporting Ukraine, Defending Democratic Values, and Taking Action to Address Global Challenges | Vilnius, Lithuania [Електронний ресурс] // The White House. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2023/07/12/remarks-by-president-biden-on-supporting-ukraine-defending-democratic-values-and-taking-action-to-address-global-challenges-vilnius-lithuania/>.

51. Remarks by President Biden and President Zelenskyy of Ukraine in Joint Press Conference [Електронний ресурс] // U.S. Embassy in Ukraine. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: <https://ua.usembassy.gov/remarks-by-president-biden-and-president-zelenskyy-of-ukraine-in-joint-press-conference/>.

52. Remarks by President Biden on Continued Support for Ukraine [Електронний ресурс] // U.S. Embassy in Ukraine. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: <https://ua.usembassy.gov/remarks-by-president-biden-on-continued-support-for-ukraine/>.

53. Remarks by President Biden Ahead of the One-Year Anniversary of Russia's Brutal and Unprovoked Invasion of Ukraine [Електронний ресурс] // The White House. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2023/02/21/remarks-by-president-biden-ahead-of-the-one-year-anniversary-of-russias-brutal-and-unprovoked-invasion-of-ukraine/>.

54. Метонімія [Електронний ресурс] // Вікіпедія — вільна енциклопедія – Режим доступу до ресурсу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Метонімія>

55. Паралелізм [Електронний ресурс] // Вікіпедія — вільна енциклопедія – Режим доступу до ресурсу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Паралелізм>

56. Statement from President Joe Biden on Russia's Aerial Assault on Ukraine [Електронний ресурс] // U.S. Embassy in Ukraine. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: <https://ua.usembassy.gov/statement-from-president-joe-biden-on-russias-aerial-assault-on-ukraine/>.

57. Statement from President Joe Biden on Ukraine Independence Day [Електронний ресурс] // U.S. Embassy in Ukraine. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: <https://ua.usembassy.gov/statement-from-president-joe-biden-on-ukraine-independence-day/>.

58. Remarks by President Biden on the Ukraine Compact [Електронний ресурс] // The White House. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2024/07/11/remarks-by-president-biden-on-the-ukraine-compact/>

59. Remarks By President Biden And President Volodymyr Zelensky Of Ukraine In Joint Press Conference [Електронний ресурс] // U.S. Embassy in Ukraine. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: <https://ua.usembassy.gov/remarks-by-president-biden-and-president-volodymyr-zelensky-of-ukraine-in-joint-press-conference/>

60. Remarks by President Biden on Russia's Unprovoked and Unjustified Attack on Ukraine [Електронний ресурс] // U.S. Embassy in Jordan. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: <https://jo.usembassy.gov/remarks-by-president-biden-on-russias-unprovoked-and-unjustified-attack-on-ukraine/>

61. Zolan Kanno-Youngs. U.S. Aid Is 'Not Charity,' Zelensky Tells Congress as a Lengthy War Looms [Електронний ресурс] / Zolan Kanno-Youngs, Michael D. Shear // The New York Times. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.nytimes.com/2022/12/21/us/politics/zelensky-visit-washington-biden.html>.

62. КОНСПЕКТ ЛЕКЦІЙ З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ МИСТЕЦТВО ПУБЛІЧНОГО ВИСТУПУ [Електронний ресурс] // Львів. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://financial.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2018/10/%D0%9C%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B5%D1%86%D1%82%D0%B2%D0%BE%D0%92%D0%B8%D1%81%D1%82%D1%83%D0%BF%D1%83%D0%9A%D0%BE%D0%BD%D1%81%D0%BF%D0%B5%D0%BA%D1%82.pdf>.

63. Анафора [Електронний ресурс] // Вікіпедія — вільна енциклопедія – Режим доступу до ресурсу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Анафора>

64. Метафора [Електронний ресурс] // Вікіпедія – Режим доступу до ресурсу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Метафора>

65. Гіпербола [Електронний ресурс] // Вікіпедія – Режим доступу до ресурсу: [https://uk.wikipedia.org/wiki/Гіпербола_\(література\)#:~:text=Гіпербола%20\(грец.,«височенний%2С%20як%20дуб»](https://uk.wikipedia.org/wiki/Гіпербола_(література)#:~:text=Гіпербола%20(грец.,«височенний%2С%20як%20дуб»).

66. Remarks by President Biden on the United Efforts of the Free World to Support the People of Ukraine [Електронний ресурс] // U.S. Embassy in Ukraine. – 2022. – Режим доступу до ресурсу:

<https://ua.usembassy.gov/remarks-by-president-biden-on-the-united-efforts-of-the-free-world-to-support-the-people-of-ukraine/>.

67. Єфімов Л. П. Стилiстика англiйської мови. [англ.]: Навчальний посiбник для ВНЗ / Л. П. Єфімов. – Вiнниця: Нова Книга, 2011. – 240 с.

68. МЕХАНIЗМИ СТВОРЕННЯ ТА ФУНКЦIОНУВАННЯ ВIЙСЬКОВОЇ МЕТАФОРИ У СУЧАСНИХ АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТАХ [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: <https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/61995/1/%D0%94%D0%B8%D0%BF%D0%BB%D0%BE%D0%BC%20%D0%91%D0%BE%D0%BD%D0%B4%D0%B0%D1%80%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE.pdf>.

69. Biden Says War In Ukraine Is A Test For Democracies And That Putin 'Cannot Remain In Power' [Електронний ресурс] // RadioFreeEurope/RadioLiberty. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.rferl.org/a/biden-ukrainian-refugees-putin-butcher/31771985.html>.

70. Remarks by President Biden Providing an Update on Russia and Ukraine [Електронний ресурс] // The White House. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2022/02/15/remarks-by-president-biden-providing-an-update-on-russia-and-ukraine/>.

71. A Critical Moment in Ukraine's Fight for Freedom [Електронний ресурс] // U.S. Embassy in Ukraine. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: <https://ua.usembassy.gov/a-critical-moment-in-ukraines-fight-for-freedom/>.

72. Watch: Biden promises to support Ukraine for 'as long as it takes' during Kyiv visit [Електронний ресурс] // NBC News – Режим доступу до ресурсу: <https://www.youtube.com/watch?v=2fT3L14r0uM>.

73. Biden warns opposing Ukraine funding plays 'into Putin's hands,' but faces resistance in House [Електронний ресурс] // WASHINGTON (AP).

– 2024. – Режим доступа до ресурсу: <https://apnews.com/article/ukraine-aid-congress-senate-5fdcf8cb1964681dcce0f4fe7b9a0f86>.

74. The Inaugural Address of President Donald J. Trump [Электронний ресурс] // Trump White House Archived. – 2017. – Режим доступа до ресурсу: <https://lt.usembassy.gov/slide/inaugural-address-president-donald-j-trump/>.

75. Congressional Bills 116th Congress [Электронний ресурс] // The U.S. Government Publishing Office. – 2019. – Режим доступа до ресурсу: <https://www.govinfo.gov/content/pkg/BILLS-116hr968ih/html/BILLS-116hr968ih.htm>.

76. Widmer T. Draining the Swamp [Электронний ресурс] / Ted Widmer // The New Yorker. – 2017. – Режим доступа до ресурсу: <https://www.newyorker.com/news/news-desk/draining-the-swamp>.

77. Trump in new ad: Politicians are all talk, no action [Электронний ресурс] // Politico. – 2015. – Режим доступа до ресурсу: <https://www.politico.com/story/2015/11/donald-trump-new-ads-215546>.

78. Dusso A. Crooked Hillary and Sleepy Joe: name-calling's backfire effect on candidate evaluations [Электронний ресурс] / A. Dusso, S. Perkins // Journal of Elections, Public Opinion and Parties. – 2023. – Режим доступа до ресурсу: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/17457289.2023.216867>

79. Ukraine should have given up a little bit to appease Moscow and avoid a bloody conflict with its invading neighbor, which he said didn't need to happen [Электронний ресурс] // Politico. – 2024. – Режим доступа до ресурсу: <https://www.politico.eu/article/donald-trump-signal-us-stop-ukraine-election-russia-volodymyr-zelenskyy-vladimir-putin/>.

80. We continue to give billions of dollars to a man who refuses to make a deal, Zelenskyu [Электронний ресурс] // RBC-Ukraine. – 2024. – Режим доступа до ресурсу: <https://newsukraine.rbc.ua/news/trump-criticizes-zelenskyy-for-unwillingness-1727334058.html>.

81. Trump Says Zelenskiy Takes Billion' While Refusing To Make A Deal To End War [Электронный ресурс] // RadioLiberty. – 2024. – Режим доступа до ресурсу: <https://www.rferl.org/a/trump-zelenskiy-deal-ukraine-war-billions-aid/33135197.html>.

82. Trump gives strongest signal yet he won't back Ukraine and Zelensky against Putin [Электронный ресурс] // Politico. – 2024. – Режим доступа до ресурсу: <https://www.politico.eu/article/donald-trump-signal-us-stop-ukraine-election-russia-volodymyr-zelensky-vladimir-putin/>.

83. Remarks by President Trump and President Zelensky of Ukraine Before Bilateral Meeting New York, NY [Электронный ресурс] // The White House. – 2019. – Режим доступа до ресурсу: <https://trumpwhitehouse.archives.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-president-zelensky-ukraine-bilateral-meeting-new-york-ny/>.

84. Putin's Iron Fist Response To Biggest Ukraine Incursion;'1000 Troops Entered But... [Электронный ресурс] // Times Of India. – 2024. – Режим доступа до ресурсу: https://www.youtube.com/watch?v=h_VhgRbW74c.

85. This article is more than 7 months old Putin is a dictator and a tyrant, but other forces also sustain him – and the west needs to understand them [Электронный ресурс] // the Guardian. – 2024. – Режим доступа до ресурсу: <https://www.theguardian.com/commentisfree/2024/mar/22/putin-dictator-tyrant-criticism-regime>.

86. G7 Leaders' Statement [Электронный ресурс] // The White House. – 2024. – Режим доступа до ресурсу: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2024/02/24/g7-leaders-statement-7/>.

87. FACT SHEET: U.S.-Ukraine Bilateral Security Agreement [Электронный ресурс] // The White House. – 2024. – Режим доступа до

pecypcy: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2024/06/13/fact-sheet-u-s-ukraine-bilateral-security-agreement/>.